

zpravodaj

Listopad, prosinec 1985

Číslo 10—11

Kčs 2,—

MĚV KSC, MĚNV a MĚV NF VE SLAVKOVĚ PŘEJÍ VŠEM OBČANŮM
 KSC
 ROH
 SSM
 PO-
 SSM
 ČSL
 ČSS
 ČSZ
 ČSTV
 SVAZ-
 ARM
 ČSČK
 SČSP
 ČSPB
 SPO
 ČMS
 ČSCH
 ČSZ
 ČSV
 ČRS
 ČSF
 SI

V NOVÉM ROCE 1986 HODNĚ PRACOVNÍCH I OSOBNÍCH ÚSPĚCHŮ!

DĚK ZA DOBROU PRÁCI, I ZA TVŮRČÍ PŘEDSEVZETÍ!

Městský výbor KSC, městský národní výbor a městský výbor NF děkují tímto všem slavkovským občanům za dobrou, kvalitní a iniciativní práci na pracovištích a dobré soužití v občanském životě.

Zároveň vyslovujeme přesvědčení, že i rok 1986 a nastávající 8. pětiletka budou dalším krokem k novým úspěchům, ke kvalitnější a produktivnější práci, která je zárukou mírového života i dalšího zvyšování životní úrovně.

Jsme přesvědčeni, že XVII. sjezd KSC vytyčí nové úkoly na naší cestě v budování socialismu a každý svým dílem k jejich splnění iniciativně přispějeme.

Šťastný a plodný rok 1986!

JIRÍ KUČERA,
předseda MĚV KSC
 ZDENĚK MAŘÍK,
předseda MĚNV
 IVO ZDRAŽIL,
předseda MĚV NF

K nedožitým devadesátinám Ludvíka Svobody

25. listopadu 1985 by se dožil devadesátí let jeden z legendárních bojovníků za naši svobodu — Ludvík Svoboda. Pocházel z chudé rolnické rodiny v Hroznatině na Českomoravské vysočině. Již ve 20 letech byl povolán po vypuknutí I. světové války v roce 1915 do vojenské služby a poslán na ruskou frontu, aby zakrátko přešel do řad legionářů, kde do-

sáhl hodnosti kapitána. Vojenské službě zůstal věrný a dosáhl v roce 1938 hodnosti velitele praporu a po okupování vlasti nacisty odchází podruhé ilegálně v roce 1939 do Sovětského svazu, kde v roce 1942 zorganizoval v Buzuluku 1. čs. polní prapor, který byl tehdy první zahraniční jednotkou v SSSR, která prodělala svůj první bojový křest u Sokolova, kde spolu s Rudou armádou porazila nacistická vojska. A pak bok po boku Rudé armády bylo vytyčeno heslo: „Směr Praha“, které bylo plněno a vítězně splněno.

Již jako generál zúčastnil se Ludvík Svoboda ratifikace čs-sovětské spojenecké smlouvy v roce 1943 i jednání o Košickém vládním programu v březnu 1945. Po osvobození se stává ministrem obrany. Určitý čas pak zastával prostě občanské povolání. V této době na Českomoravské vysočině byl jedním z prvních průkopníků socialistické přestavby vesnice. Potom se stal náčelníkem Vojenské akademie KG a po odchodu z aktivní

vojenské služby pracoval ve Vojenském historickém ústavu, kde pracoval zejména na své slavné knize „Z Buzuluku do Prahy“.

Za své zásluhy byl jako první občan vyznamenán za zásluhy v boji proti fašismu a za osvobození ČSSR čestným titulem „Hrdina ČSSR“ s právem nosit Zlatou hvězdu. Toto vyznamenání mu bylo uděleno ještě dvakrát. V SSSR mu byly uděleny nejvyšší sovětská vyznamenání — titul „Hrdina SSSR“, Leninův řád a medaile Zlatá hvězda. Celkem mu bylo uděleno téměř 400 medailí našich i zahraničních a v 64 městech a obcích mu bylo uděleno čestné občanství. To svědčí o velké vážnosti a úctě našeho lidu ke generálu Ludvíku Svobodovi.

30. března 1968 byl zvolen Národním shromážděním prezidentem republiky a vrchním velitelem čs. ozbrojených sil. Svou funkci vykonával do 29. května 1975.

Zemřel 20. 9. 1979.

Odešla jedna z mála osobností našich národních dějin, která měla tak velké zásluhy o naše národní osvobození. Pro svou přímou a čestnost požíval Ludvík Svoboda všeobecné úcty národa a národ si jeho památku váží, neboť je mu vzorem hrdiny vlastního národa, který nerozpakoval nasadit život a vše, co mu bylo nejdražší, bez ohledu na oběti, jen aby národ žil svobodně a šťastně.

Při této příležitosti jsme vzpomněli 23. listopadu 1985 též nedožitých 89. narozenin Klementa Gottwalda. Také on věnoval všechnu sílu, um a energii pro to, aby spravedlivá věc naší dělnické třídy zvítězila.

VELKÝM SYNŮM NÁRODA BUDIŽ
ČEST A SLÁVA!

BUĎME DOBRÝMI, ODPOVĚDNÝMI A INICIATIVNÍMI HOSPODÁŘI!

ZDENĚK MAŘIK,

předseda městského národního výboru

Vážení spoluobčané,

chtěl bych se dnes spolu s vámi zamyslet, jak dál v budování našeho města, našich domovů v příštím roce, v příští pětiletce, abychom naše město, pracovní i životní podmínky cílevědomě měnili na podmínky socialistického způsobu života.

Tyto cíle vyžadují, abychom byli všichni maximálně disciplinovaní, pracovití i obětaví, abychom byli jednotní v plnění jak denních povinností na pracovištích, ve společenském i v rodinném životě, aby každá naše práce, činnost byla v souladu s potřebami společnosti, tedy i našeho města, které je neoddělitelnou součástí naší socialistické vlasti.

Myslím, že již všichni občané dávno pochopili smysl naší socialistické demokracie: lid si sám úkoly dává a sám je pomáhá pak i plnit, neboť podstatou naší demokracie je to, že každý má velká práva ale i povinnosti, to je povinnosti, aby se plány, záměry, které v rámci rozvoje jsou vytyčovány, byly plněny, aby včas byly signalizovány nedostatky, které tento pochod vpřed brzdi.

A v tom je právě kořen věci: Aby naše město vzkvétalo, musí mít jasné a splnitelné plány. V těchto jsou zakotveny nejdůležitější a nejpálčivější otázky, které si vývoj či život vynucuje a které je třeba rok od roku plnit, aby se vývoj nezastavil. Tyto plány však musí být reálné, nesmějí předbíhat dobu, ani přeceňovat možnosti.

Městský národní výbor běžně, na schůzích, besedách či prostřednictvím Zpravodaje informuje o plnění volebního programu NF v tomto volebním období, které zanedlouho končí. Víte tedy, s jakými problémy, těžkostmi a mnohdy s nepochopením se potýkáme. Zde nás brzdi hlavně nedostatek kapacit podniků, které mají tyto akce zajišťovat. To má za následek např. opožděné zahájení plánované výstavby bytů, občanské a technicko-inženýrské vybavenosti, rekonstrukce a modernizace obchodů a dalších plánovaných zlepšení služeb, včetně pohostinských. Nejsme spokojeni s opožďováním do stavby kanalizační čistírny, s údržbou a opravami veřejného osvětlení, s pomalým postupem prací na plnifikaci, s velkými nedostatky v údržbě bytového fondu či účelových zařízení, se zastalými technickými podmínkami našich zdravotnických a lékárenských služeb a mnoha dalších, veřejně prospěšných institucí, včetně školství.

Některé tyto „společenské nutnosti“ jsme byli nuceni zařazovat do akce „Z“, aby občané mohli pomoci při jejich realizaci. Díky pochopení většiny občanů jsme dosáhli poměrně dobrých výsledků. Vždyť jen vybudování koupaliště, jehož hodnota je několik milionů Kčs, rekonstruovat komunikace a chodníky, zajišťovat přechod na kabelizaci v rozvodu elektrického vedení, ukončit první etapu výstavby autobusového nádraží, přistavět šatny a sociální zařízení na stadionu a další práce v akci „Z“ svědčí o tom, že naši občané mají dobrý poměr k veřejně prospěšným akcím. Děkujeme jim za pochopení a věříme, že této dobré tradici zůstanou věrni.

Vysoce oceňujeme i to, že občané svou prací i iniciativními akcemi pomáhají udržovat čistotu a zkrášlovat město, hlavně v akci „Rozkvetlé ulice“, nebo jejich pomoc při budování dětských hřišť a sociálních zařízení pro děti a staré spoluobčany.

Oceňujeme a děkujeme za pomoc našich závodů hlavně při akcích „Z“ a zkrášlování města i při veřejně prospěšných pracích. Prostřednictvím rady ředitelů pomohly iniciativně, ale i odborně a technicky řešit tyto problémy, nehledě na to, že naše závody přispívají k úspěchu veřejně politických akcí. Navíc tím, že modernizují, rozšiřují technické vybavení závodů a jejich okolí, přispívají k dobrému pracovnímu i životnímu prostředí, na kterém máme všichni zájem.

Končíme 7. pětiletku i rok 1985. A každý nezaujatý, nesobecký občan potvrdí, že jsme udělali zase další krok ve vývoji města kupředu. S velkým zájmem očekáváme závěry XVII. sjezdu KSČ, který na základě vědeckého rozboru stávající situace vytyčí nebo upřesní naše záměry do budoucna. A od toho, jak tyto záměry budeme tvořivě realizovat v praxi, jak je budeme iniciativně, ale i disciplinovaně aplikovat na naše poměry a problémy, bude záviset i vývoj našeho města.

Jsmo si vědomi toho, že jsme ve funkcích z vůle lidu a že jsme povinni plnit všechny úkoly, jak budovatelské, tak duchovní i společenské tak, aby plnily vůli voličů, ale aby také byly v souladu s usneseními stranických i státních orgánů.

Do nového volebního období půjdeme i s novým volebním programem. Jen tehdy bude tento volební program odrážet potřeby či tužby všech, když se každý občan k němu bez zábran vysloví. Aby každý občan se k němu mohl odpovědně vyslovit, vydáme návrh volebního programu tiskem a tak aby se dostal ke každému občanovi. Přivítáme každý kritický či doplňující námět, neboť chceme při jeho konečné redakci vycházet z kolektivního rozumu a iniciativy, která pak musí být základem kolektivního plnění v praxi.

Na závěr chci všem našim občanům, funkcionářům, poslancům, členům organizací NF i početnému aktivu poděkovat za jejich práci na pracovištích, v bydlišti i za veřejně prospěšnou práci. Vždyť zvláště tento rok — rok 40. výročí osvobození naší vlasti — byl doslova nabit událostmi a akcemi, při nichž občané projevovali své uvědomění, svou oddanost i radost ze svobodného života i společně vykonaného díla. Rozhodně jednou z nejvýznačnějších událostí byla návštěva sovětských vojenských veteránů, kteří byli spoluúčastníky osvobození našeho města, i rodin zde padlých vojáků. Poznali jsme na vlastních zkušenostech, jak si váží našeho upřímného přátelství, kterému oni v osvobozovacích bojích kladli základy. Když se loučili, vzkázali upřímné pozdravy a přání všem našim občanům, aby žili ve zdraví, míru a spokojenosti, což jsme i za vás, vážení spoluobčané, přáli i my jim. Pak to byla okrsková spartakiáda, jedna z nejzdařilejších v okrese, za jejíž přípravu a provedení patří organizátorům upřímný dík. V tomto roce se konala ve Slavkově národní chovatelská výstava, která byla jedinečnou akcí tohoto druhu v ČSR, a vyžádala si mnoho dobrovolné práce jak chovatelů, tak i spoluobčanů. Všechny společensko-politické akce obohatila naše kulturní fronta a školy, historické muzeum, sportovci, závody, zájmové organizace a další. Nelze je všechny vyjmenovat. Ale byl-li tento rok pestrý a bohatý, pak je to proto, že každá akce byla dílem občanské iniciativy a obětavosti jak jednotlivců, tak kolektivů. Za to všechno jim patří veřejný dík.

Všem občanům, příslušníkům jejich rodin i jejich přátelům přeji radostné a štědré svátky vánoční a v novém roce 1985 mnoho úspěchů.

ZDRAVÍME VŠECHNY PŘÁTELE V SOVĚTSKÉM SVAZU A PŘEJEME JIM V NOVÉM ROCE JEN TO NEJLEPŠÍ, HLAVNĚ MÍROVÝ ŽIVOT, ZDRAVÍ A PRACOVNÍ ÚSPĚCHY PROSTŘEDNICTVÍM NAŠÍ ČESTNÉ OBČANKY NINY OGANĚSJANOVĚ, JEJÍ RODINY A PŘÁTEL V BAKU

Městský národní výbor informuje

Rada MěstNV od plenárního zasedání 27. 8. 1985 projednala:

17. schůze rady 10. 9. 1985:

1. Zhodnocení práce občanských výborů a umístění v socialistické soutěži v I. pol. 1985. Práce OV je na poměrně dobré úrovni. Předsedové jsou pravidelně jednou za 2 měsíce instruováni místopředsedou MěstNV. V socialistické soutěži v I. pololetí se umístil nejlépe OV č. 4, jehož předsedou je ing. Václav Uhýrek. V pololetí odpracovali členové občanských výborů na výstavbě koupaliště 214 brigádnických hodin, kromě brigád na sídlišťích v okruhu OV. Slabá je účast členů OV na plenárních zasedáních MěstNV. Případy pasivity členů občanského výboru bylo třeba řešit uvolněním z funkce a doplněním o nové členy.

2. Plnění JPKVČ za I. pol. 1985. Podle schváleného plánu mělo být uskutečněno v I. pololetí 138 akcí. Provedeno bylo 129 akcí a 5 mimo plán. Ve společném programu masového rozvoje tělovýchovy a sportu bylo z plánovaných 73 akcí uskutečněno 70 a 4 akce nad plán. Všechny akce, uvedené v plánu masových politických oslav, byly beze zbytku splněny. Rada MěstNV hodnotila přípravu a průběh akcí kladně,

zvláště pak přípravu a provedení okrskové sportakiády. Organizace NF byly vyzvány, aby předložily podklady pro zpracování nového JPKVČ pro rok 1986.

18. schůze rady 24. 9. 1985:

1. Mimořádné požadavky na opravu a údržbu, vybavení a inventarizaci na rok 1986. Úkolem materiálu bylo posoudit potřeby MěstNV a jednotlivých zařízení, tyto upřesnit a uplatňovat finanční prostředky do plánu a rozpočtu na rok 1986. Požadavky jsou opodstatněné, v souladu s volebním programem NF.

2. Rozbor činnosti MDPM za uplynulé období. Cílem tohoto materiálu bylo zjistit, jak MDPM plní úkoly, spojené s ovlivňováním volného času mládeže. V MDPM je zapojeno celkem 128 dětí v 6 zájmových útvarcích: košíková, lehká atletika, ruční práce, němčina, dívčí klub a klub instruktorů. Největší počet dětí navštěvuje kroužek němčiny. Vedoucí útvarů mají potřebnou kvalifikaci. V nepravdivě zájmové činnosti bylo uskutečněno 35 akcí, jichž se zúčastnilo 2 170 dětí. Kladně bylo hodnoceno i konání městských táborů. Počítá se rozšířením zájmových útvarů: psaní strojem, kopaná, chovatelský, fotokroužek a branně střelecký krou-

žek. Pro zvýšení počtu zájmových kroužků a také jejich vedoucích, bylo uloženo ředitelce MDPM projednat s ředitelkami základních škol ujednocení postupu při základání zájmových kroužků.

3. Situace v zajišťování čistoty města. Čistota města je zabezpečována pracovníky rozpočtových komunálních služeb. Bez pomoci občanů tito pracovníci nemohou úkoly zvládnout. Nedisciplinovaní občané vytvářejí „divoké skládky“ a odkládají nepojízdná vozidla na veřejném prostranství nebo plochách veřejné zeleně apod. Rada apeluje na všechny občany, aby nezůstávali v anonymitě ti, kteří vyhlášku nerespektují. Bude usilováno o zajištění zametacího stroje, Cukrovaru i Osevě byly stanoveny podmínky dodržování čistoty vozovek v cukrovnické kampani. Bude zvýšena propagace k dodržování vyhlášky o udržování čistoty města.

19. schůze rady 8. 10. 1985:

1. Projednán předběžný návrh volebního programu NF na léta 1986–1990.

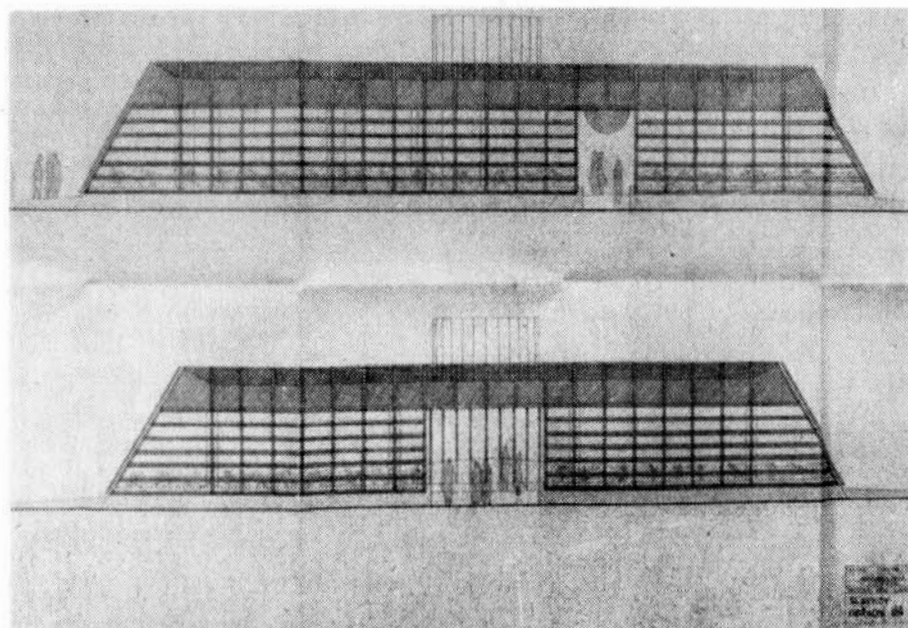
2. Výsledky, dosažené v plnění úkolů, přijatých k zabezpečení závěrů 6. pléna ÚV KSČ v činnosti MěstNV.

Rada vzala na vědomí:

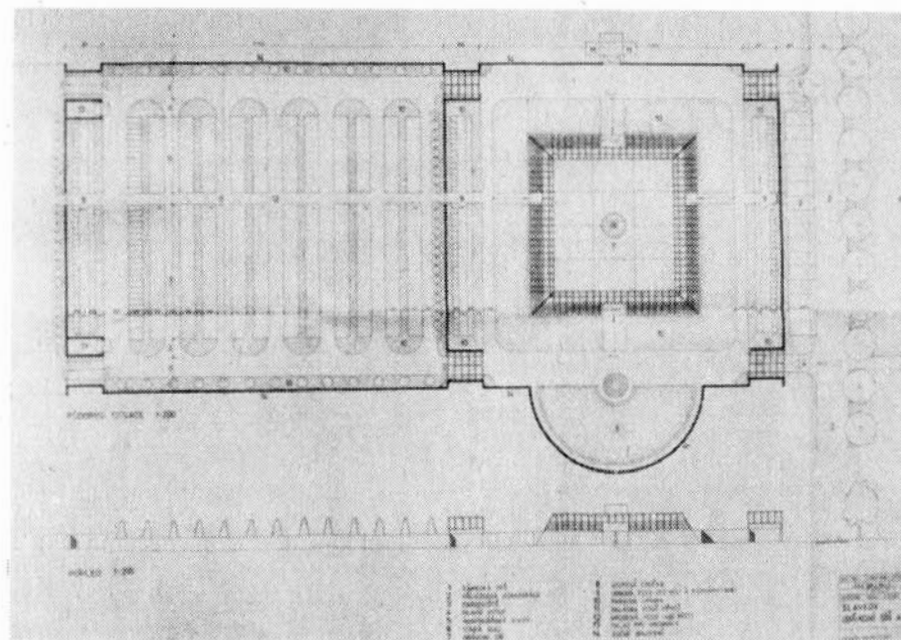
- připomínky občanů a závodů k jízdám řádům ČSAD s tím, že budou respektovány;
- informace z jednání občanských výborů.

Rada schválila:

- návrh na rozšíření pořadníku žadatelů o byty;
- návrh na uzavření dohody o provedení prací na opravě sekačky TERRA;
- organizační směrnici o oběhu a likvidaci účetních dokladů;
- přidělení hmotné motivace pracovníkům aparátu MěstNV;
- uzavření dohody o provedení prací na stavbě polikliniky;
- návrhy na funkce velitele, preventisty a předsedy ZO SPO;

Pohled na průčelí smuteční obřadní síně — východní strana (objekt je opláštěván dřevěnou pergolou, která je v horní části prosklena barevným sklem). Druhý snímek ukazuje hlavní vstup ze západní strany

Půdorys celého hřbitova, včetně smuteční obřadní síně. Podrobnosti přineseme příště

— uzavření dohody o pracovní činnosti — údržbě veřejného prostranství;

— přijetí občana Josefa Oujezdského do provozovny MěstNV — malířství;

— přijetí občana Jiřího Slezáka do provozovny MěstNV za účelem provedení stolařských prací;

— návrh na udělení vyznamenání ke Dni učitelů 1986 Jiřině Pavézkové;

— návrh na uzavření dohody o provedení práce — předláždění chodníků ve městě;

— návrh inventarizace za rok 1985;

— limit použitelného objemu mzdových prostředků na rok 1985 pro drobné provozovny MěstNV;

— uzavření dohody o provedení práce — rekultivace skládky;

— povolení výjimky z Domovního řádu pro ředitelství Potravinářské Slavkov — parkování služebních vozidel v průjezdu domu č. 89.

Plénum MěstNV 22. 10. 1985

Plénum projednalo výsledky, dosažené v plnění úkolů, přijatých k zabezpečení závěrů 6. zasedání ÚV KSČ v činnosti MěstNV, dle jednotlivých odborů.

I. Správní odbor: z plánovaných činností se nepodařilo realizovat usnesení k zabezpečení domu s pečovatelskou službou, neboť se dosud nepodařilo získat vhodný objekt. Také při předání MŠ do péče podniků a družstev nebylo s podniky dosaženo dohody. Ostatní úkoly byly plněny, nesplněné úkoly přecházejí do plánu v příštím období.

II. Finanční a plánovací odbor: Zvýšenou kontrolní činností bylo dosaženo toho, že nedoplatky na daních a poplatcích jsou minimální. Byla věnována pozornost čerpání financí na akci „Z“. Inventarizace pomáhá k zlepšení správy a ochrany národního majetku. Opatření z periodických revizí jsou projednávána ve finanční a plánovací komisi a hodnoceny pravidelně v radě MěstNV.

III. Odbor výstavby, MH a obchodu MěstNV:

a) Rozvoj služeb: Problémy služeb jsou projednávány na střediskových poradách ve spádovém území. Tato otázka není plně zajištěna zejména u OSP, OPP a OPS. Je předpoklad, že v příští pětiletce selepší situace v občanské vybavenosti, u radiotelevizní služby a v domě služeb OPS na Palackého náměstí.

b) Doplnkové služby: Jsou povoleny drobné provozovny a poskytování služeb podle vyhlášky č. 154/82 Sb. na území města Slavkova: modistka, zedník, klempíř, švadleny, oprava foukacích harmonik, pletení na pleťacím stroji, malíři pokojů a opravy starších hodin a hodinek. Po souhlasu s MNV v okolních obcích jsou povolení vydávána pro celé spádové území.

c) Sběr druhotných surovin. Pokračuje úsilí aspoň o zřízení provizorní plochy pro sběr kovového odpadu.

d) Realizace opatření v oblasti placených služeb. Pedikúra: očekává se zlepšení po provedení rekonstrukce. Zahradnictví: V příští pětiletce je plánováno rozšíření skleníkových ploch o 0,25 ha a zabezpečení vodního zdroje. Sedlářství: V letošním roce byla zvýšena kooperace s UP Rousínov a uvolněná kapacita využita pro lepší zabezpečení služeb. Stavební četa: Neplní své poslání, pracovníci jsou začleněni do oprav a moderní-

zace základního fondu OPS. Nákladní doprava: Neplní služby pro obyvatelstvo. Je plně vytižena pro potřeby OPS. Svoz TDO: Pro častou poruchovost neplní služby pro obyvatelstvo. Kominické služby: Zajišťují 2 pracovníci.

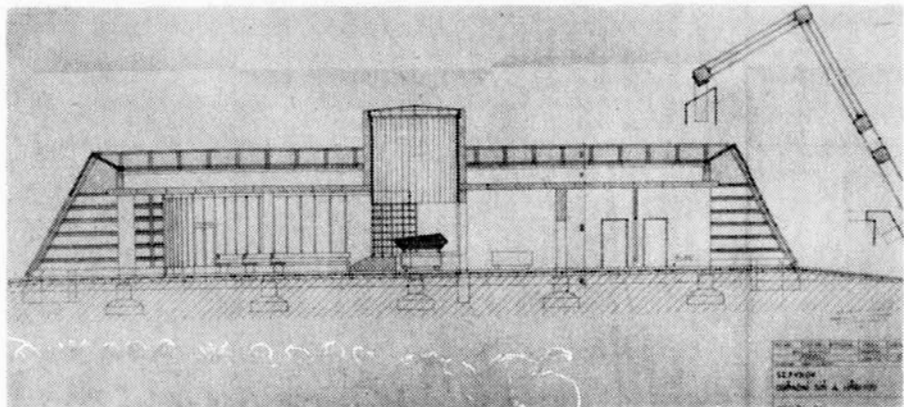
Oblast údržby: dokončena rekonstrukce prodejny hraček, elektrifikace topení v restauraci Sokolský dům, započato s opravou komínových těles.

OSP: na území Slavkova zajišťuje služby jedno středisko: klempíř, elektro, vodo-servis a propan butan, zedník. Chybí pokrývačské služby. Služby jsou nedostatečné, chybí více zedníků.

OPP: Radiotelevizní služby: budou rozšířeny po adaptaci výkoupěného sousedního domu. Elektroopravna: na opravě jsou velmi špatné pracovní podmínky. Oprava obuvi: provoz bude řešen zároveň s radiotelevizní službou. Kamenosochaři: je počítáno s opravami provozu. Kovovýroba: neplní funkci služeb pro obyvatelstvo, jen pro socialistický sektor.

Jinak ke službám nejsou připomínky, plní svou funkci.

Zkvalitnění služeb veřejného stravování. Zde jsou, zvláště v turistické sezóně, plněny služby nejhůře. Nebylo zřízeno bistro, (pozn. redakce — v současné době je již v provozu) přes dovolené byl uzavřen hotel u nádraží. Občerstvení na náměstí neplní

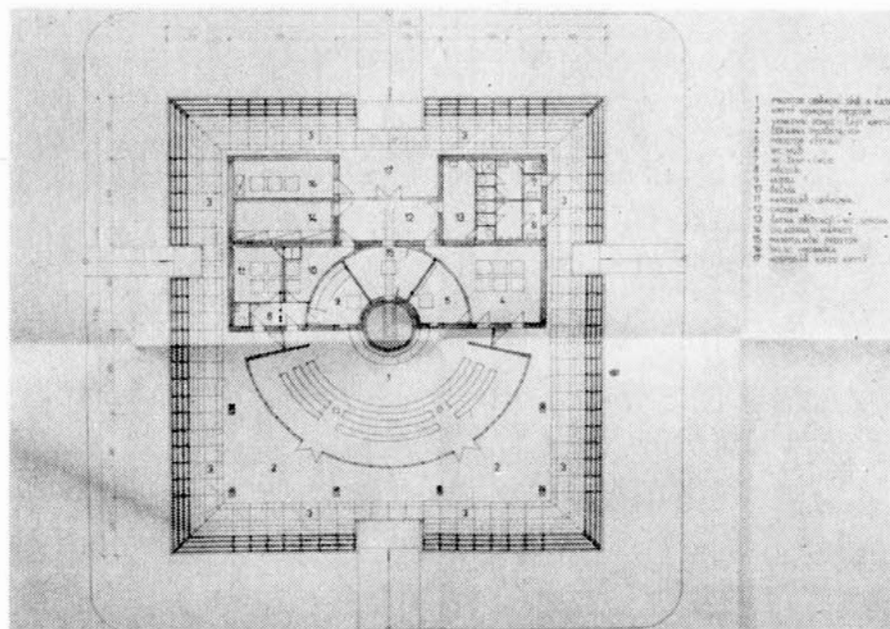
Řez smuteční obřadní síní. Plášť tvoří dřevěná konstrukce, strop a příčky hlavní stavby jsou panelového typu, střední část s katafalkem je nahore kruhově prosklená.

svůj účel dostatečně. Navíc jsou nedostatky v úrovni hygieny a čistoty v prostorách veřejného stravování, v jejich údržbě a v obsluze. V příštích letech se počítá s vybavením kuchyně v Sokolském domě a sociálním zařízením v hotelu U nádraží. Ve snaze zlepšit svoz domovních odpadků, čištění komunikací, údržbu veřejného osvětlení, provoz hřbitova, veřejné zeleně, veřejných WC a skládky jsou vytvářeny předpoklady pro zřízení Technických služeb.

Závěr. Cíle, dané 6. plénem ÚV KSČ jsou plněny jen částečně. Jedná se o nepochopení a nezáměr okolních obcí o střediskový systém kulturně výchovné činnosti. Obchodní organizace Drogerie, Obuv a Textil a Oděvy realizují prodej v nevyhovujících podmínkách. Údržba bytového fondu je nadále velmi slabá. Občané dlouhodobě poukazují na nízkou úroveň poskytovaných služeb provozovny RaJ.

Zásady společenského ovlivňování volného času dětí a dospívající mládeže

Jde hlavně o tyto problémy: stav kroužků na školách, patronáty závodů s ohledem na rozvoj zájmové činnosti, projednat na sídlišťích soustavnou práci s dětmi a mládeží, více zapojit mladé učitele do organizování akcí pro mládež, vytvářet optimální podmínky, včetně materiálových, pro práci zájmových kroužků, více dbát o zvýšení společensky žádoucích aktivit, zejména o volných dnech a prázdninách, organizovat činnost kroužků mladých zdravotníků, podchycovat zájem dětí o práci mladých požárníků, organizovat jarní a letní pionýrské tábory, zabezpečit výstavbu sportovní haly a přihlížet při sestavování jízdních řádů ČSAD ke snižování ztrát času dojíždějící mládeže.

Plán ukazuje půdorys smuteční obřadní síně: vstup, ochoz kolem obřadní místnosti, vlastní obřadní místnost + katafalk, místnost pro výstav, obřadníka, řečníka a hudbu atd.

Jak se rodilo a rostlo naše koupaliště

V minulém čísle Zpravodaje jsme slíbili našim čtenářům, že je seznámíme s některými informacemi, které byly rozhodující pro vybudování tak krásného a náročného díla.

Začátky našeho koupaliště jsou evidovány již v roce 1975. V tomto roce zahajoval MěNV i výstavbu mateřské školy na Malinovského náměstí, a tak stavba koupaliště musela počkat. Do této doby se totiž koupalo na starém „koupališti“ — na tzv. velkém rybníku, jehož kvalita vody se zhoršila natolik, že koupání bylo hygienikem prostě zakázáno.

MěNV si byl vědom toho, že se bude jednat o velmi náročnou stavbu, která bude splňovat požadavky i do budoucna, na tato zařízení kladená. Proto se tehdejší tajemník MěNV Ludvík Štěpánek s předsedou Ladislavem Pourem a vedoucím stavebního odboru Janem Hudcem obrátili na Okresní národní výbor ve Vyškově, kde přes nepříznivé finanční možnosti našli u místopředsedy Antonína Štolfy pochopení a akce vybudování koupaliště byla schválena.

MěNV ihned zahájil přípravné práce. Předně bylo třeba zpracovat projektovou dokumentaci. Byla zpracována studie dvou variant. 1. varianta umístila objekt na plochu bývalého Wolfova rybníka (dnes zavezený rybník vedle velké vodní nádrže u cukrovaru). 2. studie uvažovala umístit koupaliště mimo rybník. Přesná lokalita ještě nebyla tehdy známa. Po náročném územním řízení bylo rozhodnuto, že koupaliště bude vybudováno severně od stávajícího areálu VZTJ Slavoj.

Rozhodnutí nebylo nikterak lehké, neboť bylo třeba vykoupit pozemky od stávajících majitelů. Ve všech případech se jednalo o zahrádky, bylo třeba zajistit vynětí z půdního fondu a také přemýšlet nad vodním zdrojem.

Na základě této koncepce byla zpracována Favoritsportem Brno, konkrétně ing. arch. Svobodou, projektová dokumentace na koupaliště v prostoru Obory tak, jak dnes stojí. K vlastní registraci akce na ministerstvu výstavby a techniky ČSR došlo 1. břez-

na 1977. Po tomto schválení, ještě v tomtéž roce, bylo překročeno k zemním pracím.

Na zemní práce byla nasazena technika Agrostavu Bučovice, ale z důvodu, že se jednalo o značný objem těchto zemních prací, bylo nutno zajistit caterpillerovou soupravu. Tato těžká technika na provádění zemních prací byla získána u Jihomoravských státních lesů, mechanizačního střediska, která zde vytěžila 7 100 m³ zeminy. Poté mohlo být započato se spodní stavbou. Byly prováděny hlavně betonářské práce pod vlastní vanou. Základová deska pod akumulaci nádrží a jednotlivé odvodňovací drenáže. Stavbu v této etapě organizačně řídil stavební technik Jan Hudec.

Po ukončení prací na mateřské škole bylo překročeno k zintenzivnění postupu prací a bylo započato s vybudováním akumulaci nádrže a armovacích prací, s přípravou betonáže vodotěsného betonu pro vlastní akumulaci nádrží a jednotlivé stěny. Železářské práce — desítky tun oceli, která byla zabudována do nádrže, zajišťovali železáři z n. p. Ingstav Brno. Návazně byly prováděny práce betonářské, které byly zajištěny přes Vodohospodářské stavby Brno, závod Břeclav. Pro představu uvádíme, že bylo třeba zajistit betonáž v rozsahu 1 200 m³ železobetonu.

Od roku 1979 do roku 1980 prováděl na stavbě dozor František Koláček, v roce 1981 jej vystřídal František Chaloupka, který tuto práci zajišťoval do konce roku 1983. Na stavbě koupaliště pracovala stálá četa ve složení: Josef Štěpnička, Václav Hložek, Josef Chobola, Bohumil Pavézka, Růžena Dvořáková a Oldřich Podaný.

Význačným spolupracovníkem MěNV po dobu výstavby koupaliště byla skupina odborníků s předsedou subkomise pro stavbu koupaliště Vladimírem Bajerem.

Pro provedení prací na vlastní nádrži byl postaven technologický a provozní objekt. Montáž skeletu šaten provedly Zemědělské stavby Brněnské Ivanovice.

Velký rozsah obkladačských prací dlažeb a obkladů u hlavního bazénu zajistili pracovníci Pozemních staveb Brno a Okresního stavebního podniku ve Vyškově. Další odborné práce byly zajištěny přes výrobní družstvo Desítla, učiliště ČSVD a formou prací specialistů na dohodu o provedení práce, případně dohodou o vedlejší pracovní činnosti.

Celé toto dílo, na které můžeme být všichni hrdí, si vyžádalo značné množství dobrovolné brigádnické práce občanů, za což je jim třeba poděkovat. Byli vyhodnocováni v průběhu akce, ale i každá sebemenší pomoc byla vítána a popohnala stavbu dopředu. Za to všem brigádníkům, i těm, co prováděli dohled, pomáhali odbornou prací při realizaci toho díla i všem ostatním patří náš velký dík. V závěru stavby se pak problémům stavby věnovali s mimořádnou pečlivostí předseda MěNV Zdeněk Mařík, místopředseda MěNV Jan Jeřábek a ing. Miroslav Zavadil, vedoucí odboru výstavby MěNV. I jim patří poděkování.

Koupaliště bylo otevřeno v sobotu 8. července 1985, tedy deset let od doby, kdy myšlenka vybudování přišla

na svět. Bylo to deset let usilovné organizační, budovatelské i agitační práce. Ti, kteří se stavbou doslova žili, kteří jí věnovali všechny volný čas, si vlastně postavili pomník nejkrásnější — pomník lidské a většinou dobrovolné práce. A nyní je na dalších, aby tento pomník nejen udržovali, ale zkrášlovali a zvyšovali jeho víceúčelovou užitkovost, aby mohlo toto náročné zařízení sloužit po celý rok nejen dospělým, ale hlavně dětem i občanům z okolí. Pak bude morální odměna hrát všechny budovatele dvojnásob.

Na závěr několik slov: „Než bylo překročeno k jednoznačnému zpracování projektové dokumentace na vlastní koupaliště, došlo k vypracování celkové studie dostavby sportovního areálu, kde součástí celého řešení jsou mimo jiné i krytý plavecký bazén, univerzální sportovní hala, zimní stadión, sauna a úvaha, která směřuje k využití objektu Osevy Slavkov Pod oborou pro účely vybudování motelu. Z výčtu je patrné, že před MěNV stojí mnoho dalších, jistě velmi potřebných a účelných záměrů, které jsou odvislé, mimo jiné, od spolupráce všech, tedy i dosavadního správce objektu Pod oborou SSS.“

To je jeden z historických snímků, kdy ještě stavba koupaliště byla v začátcích. Na snímku Oldřich Podaný, Josef Štěpnička, František Chaloupka, Jan Hudec, Bohumil Procházka a Václav Šmíd. Opodál jsou dva brigádníci

OKÉNKO do muzea

Historické muzeum ve Slavkově pokračovalo i ve druhé polovině letošního roku v pořádání pravidelného cyklu Slavkovských besed s významnými osobnostmi české literatury. Hostem nad jiné milým, který naše město dne 24. října 1985 navštívil, byl spisovatel národní umělec Miloš V. Kratochvíl. O oblibě jeho díla mezi nejširšími vrstvami čtenářů svědčí i velmi početná účast na tomto zdařilém večeru — kolem 200 posluchačů. Miloš V. Kratochvíl, autor klasických historických románů *Osamělý rváč*, *Dobrá kočka*, která nemlsá, *Evropa tančila valčík*, *Evropa v zákopech* a řady dalších, knih pro děti i scénářů řady filmů, si dokázal slavkovské publikum zcela získat. Jeho skromné vystupování, vtipné a pohotové odpovědi na otázky, udělaly z besedy s ním skutečný zážitek. Besedu uvedla ukázkou z *Mistrovy tvorby* členka činohry Státního divadla v Brně Lubomíra Sonková, která rovněž tlumočila písemné dotazy posluchačů. Besedu doplnila výstavka děl Miloše V. Kratochvíla, kterou připravili pracovníci slavkovské pobočky okresní knihovny a autogramiáda, kterou Mistr Kratochvíl v závěru večera uspořádal.

— * —

Příspěvkem k Měsíci československo-sovětského přátelství se stala beseda se zástupcem vedoucího odboru kulturních styků federálního ministerstva zahraničních věcí soudruhem Iljičem Koudou, kterou Historické muzeum spolu s Městským kulturním střediskem ve Slavkově uspořádalo dne 14. listopadu 1985. Soudruh Iljič Kouda, mimochodem slavkovský rodák, promluvil k posluchačům na téma Kulturní, školské a vědecké styky ČSSR se zahraničím. Představil se jako poutavý a pohotový řečník a diskutér, který dokázal své posluchače zaujmout, získat je pro věc o níž hovořil a přes její náročnost a složitost ji srozumitelně vysvětlit. Kulturní styky naší socialistické republi-

ky zasadil do kontextu úsilí socialistických států o udržení světového míru a snížení napětí a na konkrétním případě kulturních institucí v našem městě ukázal na možnosti, které v tomto směru jsou. Živá diskuse, která následovala, ukázala, že přednášená problematika posluchače velmi zaujala.

Oba úspěšné večery — beseda s národním umělcem Milošem V. Kratochvílem i přednáška soudruha Iljiče Koudy — ukázaly, že spolupráce kulturních institucí našeho města, Historického muzea, Městského kulturního střediska i městské knihovny, má své opodstatnění a přináší pozitivní výsledky.
Dr. Jiří Pernes

Národní umělec
Miloš V.
Kratochvíl

Městské kulturní středisko,
Kruh přátel hudby ve Slavkově

vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

pěvců Státního divadla v Brně

Účinkují Jaroslava Janská, Jarmila Bařínková, Pavel Kamas, nositel vyzn. „Za vynikající práci“
Klavírní doprovod Jaroslava Majerová
Průvodní slovo dr. Jiří Majer

Program: Pět písní
Písně milostné
Pásmo pastorel, ukolébavek a koled českých a světových mistrů

Koncert se koná
ve čtvrtek 26. prosince 1985
ve velkém sále Společenského domu
Začátek v 19.30 hodin
Předprodej vstupenek v knihkupectví

B. Smejkal, A. Sgkora, J. Kratochvíl a B. Vybíral při koncertování na slavkovském zámku

V MILÉM A KRÁSNÉM PROSTŘEDÍ RADOST HRÁT

Těmito slovy se loučilo Janáčkovovo kvarteto po úspěšném koncertu ve slavkovském zámku, který byl uspořádán 25. října 1985 na zahájení koncertní sezóny 1985—86 ve Slavkově.

Pořad připravilo MKS s Kruhem přátel hudby ve spolupráci se správu zámku.

Janáčkovovo kvarteto, komorní sou-

bor Státní filharmonie v Brně, patří nesporně mezi světové špičkové komorní soubory. Instrumentální mistrovství hráčů, tvořivá suverenita jejich hry, umocněná překrásným prostředím slavkovského zámku vzbudila pochvalu nadšeného publika, neboť koncert byl neobyčejným zážitkem pro milovníky komorní hudby.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO ve Slavkově připravuje

KONCERTNÍ SEZÓNA 1985/86

14. 2. 1986 Koncert Kruhu přátel hudby
zasloužilý umělec Lubomír Malý — viola
Libuše Krepelová — klavír

březen 1986 Koncert KHP
Brněnské klavírní trio

VÝCHOVNÉ POŘADY — 1986

leden — Výchovný pořad pro děti MŠ Malinovského
„Hodinka v lese“ v rámci MaK
— Kursy šití

únor — Slavnostní večer u příležitosti 38. výročí Vítězného února
— Kulturní program ZŠ Tyršova
— Přednáška pro žáky učilišť „Únor a současnost“

březen — Výchovný pořad pro mateřské a základní školy v rámci MaK
— Beseda s psychologem pro žáky středních odborných učilišť
— Týdenní kurzy šití
— Výstava „65 let bojů a vítězství“ u příležitosti 65. výročí založení KSČ

Slavkovský dirigent a skladatel

V těchto dnech by se dožil 94 let český dirigent a skladatel Mirko Hanák, narozený ve Slavkově v Husově ulici č. 17. Jeho otec byl obuvnický mistr Šimon Hanák. Byl žákem varhanní školy v Brně u Leoše Janáčka, absolvoval ji v roce 1911, hru na housle studoval na konzervatoři v Krakově. (1911—1914). Za první světové války u vojenské hudby, dirigent v Radomí, Kielcích, Kijevě a Charkově. Po osvobození koncertní mistr houslí u opery v Mor. Ostravě. Přechodně dirigent divadel v Hradci Králové a Olomouci, trvale u opery v Ostravě (od roku 1922—1961). Zde uvedl na 100 operních premiér, nejčastěji řídil starší italské a francouzské opery. Napsal úspěšné operety „Geniální švec“ (1926, prov. Ostrava 1927), „Milostpánova komorná“ (1928, prov. Ostrava 1928), „Královnin náhrdelník“ (1930, prov. Ostrava 1930), „Paluba lásky“ (1932, prov. Ostrava 1932), „Frajerečka“ (1935, prov. Ostrava 1935), „Láska je slepá“ (1937, prov. Ostrava 1937), „Ať se mládí vydovádí“ (1939, prov. Ostrava 1939), „Slečna manekýnka“ (1942, prov. Ostrava 1942), „Námluvy na horách“ (1943, prov. Ostrava 1943).

Orchestrální skladby: Valašský tanec (1950, prov. Ostrava 1951). Též masové a pionýrské písně, mužské sbory a mše (c — 1911, 1956).

Jeho skladba Slavkov 1805 — II. věta stejnojmenné symfonie zazněla na koncertě k 180. výročí bitvy u Slavkova.

Jaroslav Vlachs

Jak plníme Jednotný plán kulturně výchovné činnosti

Podle JPKVČ města, mělo MKS organizačně zabezpečit celkem 28 akcí různého kulturně společenského směru a to jak akcí v rámci ZUČ, tak také akcí výchovných, včetně dovažené profesionální kultury. Do konce roku 1985 bylo však uskutečněno 53 akcí různého směru, tj. o 25 více. Potěšitelné je, že se na tomto překročení podílí nejvíce akce pro zá-

kladní a mateřské školy a učiliště, kde na plán 7 akcí jsme organizačně zabezpečili celkem 22 akcí v rámci systému „Mládež a kultura“. Na tyto akce jsme zvali mimo žáky místních základních a mateřských škol také ZŠ z Hodějovic, Němčan, Koberic a Nížkovic a také MŠ z uvedených obcí, včetně integrované obce Vážany. V nastoleném kursu budeme nadále pokračovat a zajišťovat všechny úkoly, které vyplývají současně ze systému „Mládež a kultura“ a z letní aktivity.

Vlastní činnost MKS ve Slavkově byla vyhodnocena také v rámci okresní soutěže aktivity kulturních zařízení v okrese Vyškov a MKS bylo navrženo v rámci kategorie měst na „Kraj-ské ocenění“.

Plesová sezóna

Sobota 11 ledna 1986

Měv KSČ

Ples pracujících

Sobota 18. ledna 1986

ZO ČRS

Rybářský věneček

Sobota 25. ledna 1986

ZO ČSL

Lidový ples

Pátek 31. ledna 1986

Gymnázium Bučovice

Studentský ples

Sobota 1. února 1986

TJ Slavoj Slavkov

Šibřinky

Pátek 7. února 1986

SZTŠ Bučovice

Studentský ples

Sobota 8. února 1986

ZO SPO

Požárnícký ples

Sobota 22. února 1986

TJ Slavoj Slavkov

Ples kopané

Upozornění majitelům zemědělské půdy

Finanční a plánovací odbor a zemědělské oddělení MěstNV ve Slavkově upozorňují občany, kteří jsou majiteli nebo uživateli zemědělské půdy v kat. území Slavkov u Brna, že pro rok 1986 budou obnovována daňová přiznání k zemědělské dani a současně prováděna kontrola výměr jednotlivých parcel a vlastnických a uživatelských vztahů. Veškeré změny v užívání pozemků musí být projednány na odboru výstavby — zemědělské oddělení. Daň zemědělskou platí uživatelé, nikoliv majitelé pozemků.

Tiskopisy daňových přiznání možno vyzvednout již během měsíce prosince na finančním a plánovacím odboru (budova MěNV přízemí, vchod ze dvorní části budovy). Termín daňových přiznání je 15. únor 1986.

Za účelem vyřešení nesouladů v evidenci půdy žádá zem. oddělení uživatele (vlastníky) zahrádek v trati vinohrady — zahrádkářská osada, jejichž pozemek je v jiné kultuře než zahrada, aby toto nahlásili na MěNV, kde nesoulad bude řešen.

JmVaK SLAVKOV SVĚMU MĚSTU

V minulém čísle Zpravodaje bylo uvedeno: vodní řady v ulicích Bezručova, Smetanova a Kallárova se nepodařilo provést. Nové vodovodní a kanalizační řady se nepodařilo zajistit (Zlatá Hora II. a Pod zámeckou zahradou).

Pracovníci JmVaK nás upozornili, že rekonstrukce vodovodních řadů v ulicích Bezručova a Smetanova nebyla provedena, ale byla provedena rekonstrukce ulice Slovanská a ještě do konce roku bude provedena rekonstrukce vodovodu ulice Kounicova pro napouštění koupaliště.

Nový řad z lineárního polyetylénu pro Zlatou horu II. byl proveden již v roce 1980 a následně i kanalizace.

V roce 1984 zahájil a počátkem roku 1985 dokončil Agrostav Bučovice kanalizaci pro ulici Pod zámeckou zahradou a JmVaK Slavkov provedla vodovodní řad Js 110 z PVC v délce

520 bm. Provedením tohoto řadu mohlo být stávající potrubí v ulici Kollárova zrušeno a nemovitosti v této ulici byly připojeny na nové potrubí, což je obdobné, jako by se řad rekonstruoval.

Pro dokreslení: **JmVaK namísto vodovodu pro MNV Milešovice prováděla letos nový vodovodní řad do Pekáren, ČSAD a vodovodní přípojku pro nové autobusové nádraží.** Tím přispívá významně k budování města.

Děkujeme za upozornění a věříme, že pracovníci JmVaK budou pravidelně naše občany informovat o akcích, které provádějí.

VZPOMÍNKY, JEŽ VONÍ LÉTEM

Když v letní podvečer se vydá osamělý chodec na procházku k velkému a malému rybníku, dýchne naň ve vzpomínkách dávno zašlé mládí a při těch vzpomínkách jakoby omládl. Připomeňme mu podvečerní koncert žab, které dnes jako před léty děkují za sluneční den a vítají večer. Škoda, že pohled na hladinu rybníka, kterou čeří dovádějící ryby, kazí pohled na uhnulé ryby. Zvítají tam na návštěvu i labuť či kačeny a jiná vodmilovná havěť, důstojně plující po hladině a dodávající letnímu podvečeru kouzelný ráz.

Také ptactvo se loučí se slunečním dnem, neboť velký rybník, se vzrostlými stromy kolem, je jeho ptačím rájem. A co je na rybníčku za trati, kde jsme se vozívali kdysi na lodičkách? Tam se stromu na ostrůvku se ozývá kukačka, divoký holoubek a další neposedové, přelétající se stromu na strom.

Jen to okolí kolem něj je jako zapomenutý kraj. Vysoké kopřivy, husté jako prales duší nemilosrdně pryskyřičníky, pomněnky, podběly, prýšce, pitulníky, šťovíky, dobromysl, kostivaly, vratiče, kakosty, čmel okoličnatý a další rostlinky a květeny dnes již tak vzácnou v jiných lokalitách a již se tam tak dařovalo a jež nyní duší nemilosrdně kopřivy. Nemohli by jim rybáři pokosem kopřiv pomoci? Pak by pohled na rybníček rozkvetl tolika barevnými květy pro naši potěchu všudepřítomných včelíček.

Mil. Menšíková.

Slavkovští listnatí pamětníci

Až se jednou půjdete projít zámeckým parkem a oborou ve Slavkově, nezapomeňte se zamyslet nad krásnými, mohutnými a úctyhodně na mysl působícími starými stromy. Vždyť jsou pamětníky dávných dob, prožily se slavkovskými občany dobré a zlé, přízeň i nepřízeň počasí. Byly vysázeny v časovém období výstavby slavkovského zámku někdy v osmdesátých letech 17. století.

Na snímku buk krvavý v zámeckém parku

V zámeckém parku najdeme čtyři unikátní jedince: **buk obecný** — *Fagus silvatica* L., jež se nachází na levé straně parkového porostu, naproti vchodu do zahradního objektu a v blízkosti jižní strany dolního bazénu. Obvod kmene měří 4 metry 21 centimetrů.

Dalším unikátním přírodním výtvorem je **buk krvavý** — *Fagus silvatica* — var. *purpurea* — *pendula* Redf. Nachází se při cestě v levé části parkového porostu. Jeho rozložitě větve dosahují až k zemi. Listy stromu jsou zbarveny do červená, výška stromu činí cca 24 metrů, průměr koruny měří 16 metrů. Obvod kmene měří 4 metry 50 cm. Jeho blízkým sousedem je další mohutný strom **dub letní** — *Quercus robur* L., s obvodem kmene 4 metry 20 cm.

Směrem do středu louky, v blízkosti únikové cesty ze zámku, roste **topol osikový** — *Populus tremula* L. Jeho listy jsou na spodní straně stříbřitě zbarvené. Kůra stromu je hladká, bělavá. Obvod kmene měří 4 metry 64 cm.

V Oboře po pravé straně asi 60 m od konce aleje se v hustém porostu nachází **dub letní**, jeden z nejmohutnějších stromů v Oboře, s obvodem kmene 3 metry 50 cm. Je jedním z původních stromů na Slavkovsku, stáří cca 250 let.

Tito zelení pamětníci jsou krásným výtvorem přírody, příkladem zdraví a odolnosti, a zaslouží si proto úctu a ochranu nejen všech opravdových přátel přírody, ale i všech, kteří v přírodě hledají klid a odpočinek, svěží vzduch a v létě stín a tolik potřebný kyslík. Příroda vůbec je naším životně důležitým, nedocenitelným bohatstvím. Ale i její krása se musíme učit se jí vnímat, poznávat ji a chránit i pro budoucí pokolení, jak pro nás naši předkové uchránili výše zmíněné zelené pamětníky.

Text i foto: E. Pohle

Prosíme naše čtenáře, aby nám pomáhali odhalovat mnohým neznámé zvláštnosti jak z botaniky, tak i tvorstva na Slavkovsku (i ty, co již třeba neexistují), pro poučení, varování či ochranu.

I takoví jsou mezi námi!

Jednoho říjnového večera se vloupali do našeho zookoutku a zmocnili se srnečky, dvou divokých husí a jedné perličky a z těchto milých zvířátek tam, jako na posměch, nechali jen hlavy, snad aby zvýšili lítost nejen správce zookoutku Evžena Pohleho, ale i všech mladých členů z klubu mladých přátel přírody a s nimi i všech, kteří se rádi do zookoutku přicházeli potěšit a poučit.

V loňském prosincovém čísle nám všem přála tato zvířata hodně štěstí a dobré pohody a letos zase my se musíme rozčilovat nad krutým vandalským činem. Prosíme naše občany aby nám pomohli vypátrat vandaly, kteří chtějí žít na úkor jiných a ne ze své poctivé práce.

Vzpomínka na profesora Zdeňka Nejedlého

V roce 1947 se konal první světový festival mládeže v Praze na Strahově. Strahovský stadión nebyl ještě tak vybaven jako nyní. Za sedadla sloužila hrubá neohoblovaná prkna na kůlech, ale to neubralo nadšení a elánu. V zaplněném areálu hlouček mladých někoého hledal a dostal se až k nám. Najednou se ozvalo nadšené volání hurá, hurá... a mladí si odváděli vedle mne sedícího muže. Ani jsme s kamarádkou nevěděly, že sedíme vedle profesora Zdeňka Nejedlého. Marie Simerská

V publikaci „Putování brněnské Thálie“, která nedávno vyšla, jsou otištěny plakáty této brněnské činohry, která v letech 1906—1910 často hostovala také ve Slavkově.

Rehabilitační středisko

Dobře se o své zaměstnance starají ve Státních lesích. Podnik se nejen stará o jejich udržení a zvýšení kvalifikace, ale i o jejich zdraví. Ve sklepních místnostech na zámečku na ulici ČSLA zřídili rehabilitační středisko se saunou, perličkovými lázněmi, posilovnou, dále ordinací pro lékaře a psychologa. Tímto chtějí Státní lesy ve Slavkově docílit toho, aby jejich zaměstnanci, pracující mnohdy v těžkých podmínkách, se měli kde rehabilitovat, upevnit své zdraví a případně poradit se i s lékařem. Vítáme toto nové zařízení a věříme, že nezůstane osamoceno. Co na to, soudruzi v jiných závodech, říkáte?

● **Poděkování.** Děkujeme ČSČK a ČSZ za krásná slova, kterými v minulém čísle Slavkovského zpravodaje ocenili naši práci pro město. Zde jsme prožili pěkná, klidná a spokojená léta. Na Slavkov nezapomeneme a budeme vždy rádi vzpomínat.

Marie a Robert Leitnerovi

V mateřské škole na ulici Malinovského ve Slavkově se děti již 5 let pravidelně saunují. U dětí, které se pravidelně otužují alespoň 2 roky, poklesl počet onemocnění dýchacích cest o více než jednu třetinu. Otuzování se zvyšuje odolnost dětí proti chorobám a spolu s přiměřeným pobytem v příznivém prostředí se předchází následkům takzvaných civilizačních faktorů.

● „Mám Slavkov ráda a stále vzpomínám. Pravidelně čtu Slavkovský zpravodaj a se zájmem sleduji množství novin, ve kterých se zrcadlí dění ve Slavkově. Přeji všem, kteří o to mají zásluhu, aby se jim práce dařila.“ To nám napsala naše bývalá spoluobčanka Albína Kousalová, která nyní bydlí ve Strážnici a dožívá se 27. prosince 1985 90 let. Srdečně jí k tomuto krásnému jubileu blahopřejeme s tím, aby ve zdraví a spokojenosti oslavila sto let života.

S PENĚZI ZACHÁZET JAKO SE ZLATEM

Peníze ve společnosti jsou měřítkem cen a plní funkci oběživa. Bez peněz bychom si dnešní život nedovedli ani představit, potřebujeme je každý den, každou hodinu v obchodě, službách, dopravě, ve výrobě a prostě všude, kde člověk potřebuje odměnu za svou práci rozměnit za hodnoty potřebné k životu. Proto jsou peníze v neustálém koloběhu.

Peníze jsou dvojí: kovové mince (5, 10, 20, 50 haléřů, 1, 2 a 5 Kčs) a papírové bankovky (10, 20, 50, 100, 500 a 1 000 Kčs). Peníze vydává Státní banka československá a jsou kryty zlatem a ostatními státními aktivy. Padělání se trestá.

Nikdo si však nesmí myslet, že když si peníze poctivě vydělal, že si s nimi může dělat co chce a žádnému po tom nic není. Podle § 144, odst. 2, písm. c) trestního zákona se ten, kdo svévolným jednáním poškozují tuzemské peníze (např. muchláním, poškozováním či bezohledným zacházením) dopouští trestného činu ohrožení oběhu tuzemských peněz a podléhá trestní sankci odnětí svobody až na 6 měsíců nebo nápravného opatření, případně peněžitému trestu. Nezaviněně poškozování bankovky (utržení, ohoření, znečištění apod.) vyměňuje banka po odečtení hodnoty chybějící části.

Také poškozování platných mincí je trestné a je charakterizováno jako poškozování socialistického vlastnictví.

Svým jednáním dost často se občané dostávají nedědomky do rozporu se zákonem. Co říci na to, že bankovky v hodnotě 1 000 Kčs, vydané

po 1. říjnu 1985, již nyní v oběhu jsou pomuchlané a znečištěné?

Vážme si proto peněz, zacházejme s nimi ohleduplně, aby byly vizitkou naší kulturnosti, úcty k práci, za kterou jsme peníze obdrželi i úcty k hygieně při vzájemné směně.

A. Vlček

SJEZD SPOLUŽÁKŮ PO 50 LETECH

Už nevím, který odvážlivec jej zorganizoval. Ač jsme již věkem překročili abrahámoviny, tak se nás ve Slavkově sešlo 23. Mnozí jsme se již nepoznali, vážou nás ale vzpomínky na naše školní léta a to nám po začátečních rozpacích pomáhalo překonávat ostych. A pak se již životní vzpomínky na události dávno zašlé i nedávne jen hrnuly a bylo při nich tak dobře. A bylo v nich i hodně vzpomínek na tehdejší školu a učitele, kteří nám „dávali rozum“, zejména Dvořáka, Severu a Mazánkovou.

Mile jsme byli překvapeni tím, že náš někdejší spolužák Evžen Pohle obohatil náš sjezd vyprávěním o přírodě. Pozval všechny k návštěvě slavkovského zookoutku, kde v milé nebojácnosti z lidí pluly labutě, divoké kachny březnačky, husy labutí, husice rezavé a mlíské. A nejmileji působila důvěřivost srnečka, který projevoval radost z naší návštěvy a doprovázel nás při odchodu. Pak nás náš „Evžen“ zavedl do klubovny mladých přátel přírody, kde nám promítl řadu fotografií z přírody a promítání doprovázel výkladem odborného ornitologa, neboť je členem „Moravského ornitologického sdružení“.

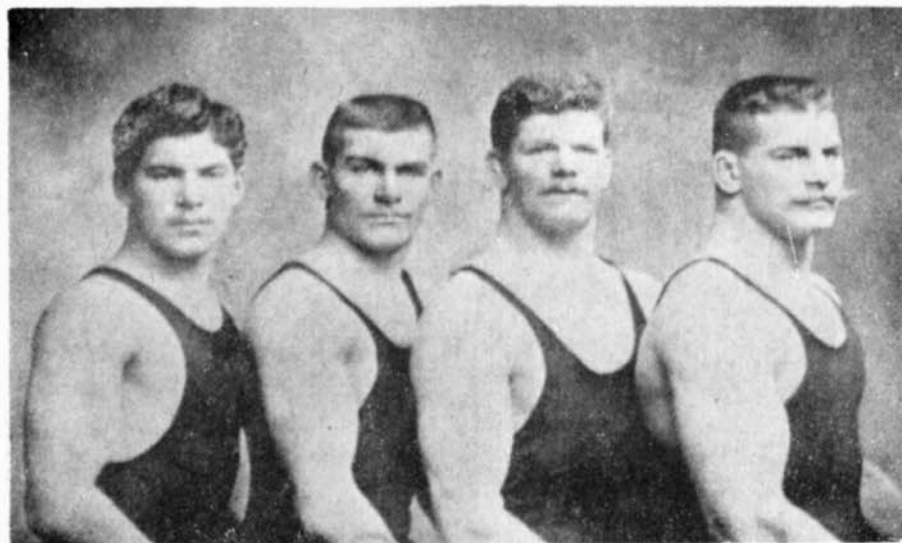
Každý snímek si vyžaduje velké trpělivosti a několikahodinového čekání a je škoda, že při dnešní úspěchané době lidé nemají na takovou krásu živé přírody čas. Je na nás všech, abychom krásy přírody zachovali pro příští generace.

Bylo to příjemné odpoledne a Klub důchodců ve Slavkově děkuje slavkovskému ornitologovi Evženu Pohleovi za jeho zpestření a přeje mu, jménem všech důchodců, ještě mnoho let ve zdraví a svěžestí, aby mohl ještě dlouho a dlouho pokračovat ve své záslužné práci.

M. Menšíková, M. Novotná.

ČESKÉMU ORGANIZOVANÉMU ZÁPASU JE 85 LET

Slavná sága zápasníků z rodu Frištenských

Slavné zápasnické kvarteto bratří Frištenských (zleva do prava): František, Josef, Karel a Gustav

Zápas bezesporu provází lidstvo od samých jeho počátků. V bájích nejrozličnějších národů najdeme slova obdivu pro Samsona, Herákla, u nás pro Ctibora a zvláště Bivoje, který vlastníma rukama zabil statného kance a hodiv si jej na plece uháněl k Vyšehradu. Není sporu o tom, že rytíři, vojáci a další bojovníci, majíce na sobě třicetikilogramové brnění a majíce se ohánět těžkými meči jako pírkem, museli trénovat, a to velmi tvrdě. Vzpomeňme jen na udatné vojáky Žižkovy, kteří se lehce oháněli okovanými cepy a sudlicemi. Však o tom mluví i jedna písň: Bývali, Čechové, statní junáci...

A jestli naše město proslavil ve světě Napoleon, pak jej stejně slavně, ne-li více, proslavil další Slavkovák — Gustav Frištenský se svými třemi bratry Františkem, Josefem a Karlem. Proslavili nás nejen po naší vlasti, ale na všech kontinentech.

Nepocházeli přímo ze Slavkova, ale přistěhovali se k nám v roce 1904. Mladí prožívali v malé osadě Kamhajku, která spadala pod obec Cerhe-

nice, nedaleko zříceniny hradu Frýdštejna na Kolínsku. Své příjmení mají pravděpodobně odvozené od názvu hradu, kde se po pobělohorské době čeští bratři skrývali a přijímali i nová příjmení. Jejich bohatýrský život svědčí o tom, že některý z jejich předků byl husitským bohatýrem, vládnoucím dobře mečem či cepem ve vojsku Žižkově.

Jejich zápasnická kariéra začala náhodně v obci Cerhenicích, které tvořily s Kamhajem jednu obec. Do této obce přicestoval potulný cirkus dosud neporaženého černocho Jamese Palmara, jenž vyzval místní siláky k zápasu. Všichni se ostýchali, až se přihlásil Gustav Frištenský, sotva dvacetiletý, jemuž žádný nedával naději. K velkému překvapení Palmara porazil. Byla z toho velká radost v obci i okolí. Toto se událo v roce 1899. Přece jen ale většina měla zato, že toto bylo náhodné vítězství, ale Gustavovi to dodalo sebedůvěry a začal trénovat. Náčiní na trénování nebylo, musel stačit jen kůl s kameny. A navíc pro toto sportovní zápolení

získal ostatní bratry. Tak začala slavná éra zápasníků z rodu Frištenských.

Pro úplnost sáhněme trochu do rodné historie: manželé Alois a Kateřina Frištenští měli 6 dětí: děvčata Annu a Pavlínu a 4 chlapce: Gustava (1879—1957, vyučen řezníkem), Karla (1881—1932, vyučen cementářem), Josefa (1885—1964, vyučen stolařem) a Františka (1886—1965, vyučen řezníkem). Gustav se původně šel učit kovářem, ale starší tovaryš rozpálil podkovu a až zčernala, poručil Gustavovi, aby ji zvedl. Měl to být žert, ale Gustav si tak popálil ruku, že se již — po tříměsíčním domácím léčení — do kovárny nevrátil a přešel na řeznictví.

Všichni bratři Frištenští zápasili a proslavovali vlast i naše město. Ale vzpomeňme Gustava, který byl nejproslavenější.

Po vyučení řezníkem šel do světa na zkušenu. Tak se dostal do Brna, kde si našel místo u německého řezníka Soffera. V Brně hned vstoupil do českého Sokola. Tam jej jako vlastence vlídně přijali, ale měli tam jen činky na posilování svalů. Proto jej představenstvo Sokola doporučilo klubu Hellas, který na konci století soustřeďoval největší siláky z celé Moravy. Hned napoprvé vynikl svou silou, ale respekt si musel vybojovat. Pilně proto trénoval.

Spolek Hellas pořádá každou neděli nějaké zábavné podniky. Tak jednou byli pozváni do Vyškova, kde byly pořádány cyklistické závody na kolech, chodci závodili v chůzi — nu a zápasníci zápasili v „Panské

zahradě“ na pódiu na pivovarských bečkách.

Náčelník Hellasu Hromada sestavil šest dvojic a mezi ně zařadil i junióra Gustava Frištenského. Předseda vyškovského výboru rada Arnold Janda, ředitel pivovaru, přinesl na zápasistiště čestnou cenu — ebenovou hůl se stříbrnou podkovou — pro vítěze, kterou boječtivým zápasníkům ukázal. „Ta hůl musí být moje!“ prohlásil Vilém Vavák, jeden ze starších členů. „To se mýlíš, Vaváku“, hlásil se Alexandr Starý, jeden z nejlepších členů Hellasu, „já tě v tréninku porazil“. „Jo, to mne bolely zuby!“ Mezitím volá náčelník k nástupu, obecenstvo již bylo netrpělivé. Po vyřazovacích bojích zůstali jen tři: Vavák, Starý a Frištenský. Nyní nastoupil Vavák a junior Frištenský. Když Vavák porazil, nastoupil Frištenský, který se krásně rozzápasil, proti Starému. Ten mrkl na první řadu, kde seděla jeho Marina a viděl, jak mu drží oba palce. Ale nebylo to nic platné. Frištenský dostával stále větší a větší odvahu, až uchvátil Starého křížním chvatem a praštil s ním na žíněnku tak dokonale, že se mu nechtělo ani vstávat.

Po ukončení tohoto zápasu přichází rada Janda předává vítězi Gustavu Frištenskému, čestnou cenu se slovy: „Překvapil jste nás, mladý muži, ani jsme s vámi nepočítali! Předávám vám čestnou cenu s podkovou, ať vám tato podkova přinese štěstí!“

Zatím se i jeho bratři činili a dobývali zatím sice neznámá vítězství, ale byl to stupínek k pozdější slávě.

Jezdili společně s Gustavem, který měl již popularitu. Tento je zval na Moravu. Gustav jednou zápasil i s bratry v zámecké zahradě ve Slavkově. Na zápas se sešlo celé okolí. Sourozencům se město líbilo, vyhovovalo jim i z toho důvodu, že z něj byl dobrý rozjezd na všechny strany, což při tehdejší „organizaci“ zápasu mělo velké výhody. Na základě inzerátu notáře Lavického koupil jejich otec v roce 1904 hospodu ve Slavkově na Bučovické ulici — „U Diváckých“. Tato jim vyhovovala, protože u hospody byla kuželna a dosti prostorná dřevěná bouda, kde bylo možno skládovat žíněnky, činky apod. a také trénovat. František koupil do hospody nový kulečnický a ariston s dobovými písničkami (např. Dvacetikoruna, ta není tak veliká...).

V hospodě šenkovala slečna Šimáčková, která se vyučila ve Vídni a později se provdala za rolníka Aloise Kociána.

Když pak bouda na dvoře hostince shořela, postavili novou, zděnou a byla to prakticky první tělocvična ve Slavkově. Pořádaly se v ní také různé zábavy, sportovní a tělovýchovné akce Sokola, promítalo se tam pojízdné kino apod.

V roce 1900 pozvala Gustava i Praha. Na stadiónu AC Sparty na mítníku vyhrál závod ve vzpírání činek a dokonce i v hodu diskem. Pak v karlínském Varieté bez problémů zvítězil na mezinárodních zápasech a pak se vítězství jen hrnula. Za prvních 5 let vybojoval téměř 1 000 zápasů a nebyl poražen, stal se mistrem Rakouska.

Vrcholem jeho úspěchů v té době bylo mistrovství Evropy v Rotterdamu v Holandsku v roce 1903, kterého se zúčastnilo 112 zápasníků. Mezi nimi byli mistři Evropy z předešlých let. Byl to Belgičan Blombe, Němec Koch a dánský mistr Eggeberg.

Na toto mistrovství vzpomíná Marie Jirková: „Na tyto zápasy jel sám, bez průvodce, neznaje cizí řeči. Ubytoval se v hotelu, a když se ptal majitele, kde je aréna, ten si jej jen přeměřil pohledem a radil mu, aby se raději vrátil, odkud přišel. A nyní mu vypočítával váhy, přednosti a tituly zápasníků. Co dělat? Přece nezklame náčelníka Richarda Hromadu, když jej tajně přihlásil! Při hlasování v Hella-

su totiž byla většina proti! U mistra si vzal na 3 dny dovolenou a cestu si hradił ze svých skrovných úspor.

Cestou do arény si všiml vylepených velkých plakátů s vyobrazením siláků-zápasníků. Jejich jména byla natištěna velkými písmeny, své jméno našel až dole, vytištěné jen drobně. Zápasit se začalo v 5 hodin odpoledne. Každá dvojice zápasila do rozhodnutí. Žádné nerozhodně, žádné bodování. O půlnoční krátké přestávce nabídl Gustavovi jeden Ir půlku citronu. Pak mu ten irský zápasník podal mapu, aby mu ukázal, kde ta jeho země vůbec je.

Pak jeden zápas Frištenského prohlásila porota za neplatný, a že se musí opakovat. Zápasník však odmítl se slovy: „Víc se mu nechci dostat do ruky, však uvidíte sami!“ Tohle se Gustav dočel až doma, protože tam ničemu nerozuměl. Jen prstem mu ukazovali soupeře, které porážel jak na běžícím pásu. O páté hodině ranní, za úplného ticha a nervozity pořadatelů poráží mistra Evropy Dána Eggeberga. Nato byl neznámý Čech prohlášen soudcovským tribunálem, bez jediného porážky, před několika tisíci vytrvalých diváků prvním českým mistrem Evropy a ověnčen červeno-modro-bílou stuhou s nápisem „Championship van Europa R. A. C. Hercules, Rotterdam 1903“.

Noviny oslavily jeho překvapující úspěch ještě před jeho návratem z Rotterdamu do Brna. Ale zde jej čekalo nemilé překvapení. Jeho dosavadní zaměstnavatel Moritz Soffer jej již nepřijal zpět do zaměstnání. A nejen on, ale i další zaměstnavatelé v tehdejších německém Brně nechtěli přijmout českého rváče do zaměstnání. Půl roku doléhaly na nezaměstnaného tovaryše zlé časy.

Mezitím docházely z ciziny od mezinárodních pořadatelů pozvání k zápasům za dobrý plat. Mezi nimi bylo také jedno až z finského hlavního města Helsinek. Frištenský se konečně rozhodl skoncovat s amatérismem a odjet do Finska.

Klub Hellas pozval zápasníky z pěti klubů, aby se přišli rozloučit s amatérem Gustavem Frištenským. Přijelo jich na dvacet. Ve čtyři hodiny odpoledne začalo v přeplněném sále Besedního domu v Brně gigantické zá-

Na obr. spolek Hellas po příchodu Gustava Frištenského. To bylo ještě tehdy, když s ním nepočítali a dali jej do poslední řady. Ale zakrátko je všechny přesvědčil, že s ním musí počítat, že nemá v Hellasu přemožitele.

Gustav Frištenský v první řadě první zleva, František v druhé řadě uprostřed.

pasení jednoho proti dvaceti. V sedm hodin večer odpískal náčelník Richard Hromada poslední vítězný boj Frištenského a výtěžek 950 korun daroval Frištenskému. Tak se rozloučil s amatérstvím a na druhý den odjížděl do Finska.

Po úspěšném turné ve Finsku odjíždí do Ruska, kde po velkých úspěších mu hrabě Ribopier nabízí místo cvičitele. Nabídka byla lákavá, ale Frištenský ji odmítá, chce dál proslavovat svou (mnohým neznámou) vlast.

Jeho proslulost roste rok od roku. V roce 1911 odjíždí s manželkou do Buenos Aires a Rio de Janeiro. Také tam získal velkou oblibu, zejména po vítězství nad Francouzem Clementem, který do té doby slul jako neporažitelný.

Pak se dostal do Ameriky podruhé, s bratrem Františkem, a to v roce 1911, a to do Severní Ameriky (USA), kde jeho zápasy v New Yorku a Chicagu pro českou menšinu uváděla jeho choť v hanáckém kraji. Turné bylo úspěšné, bez porážky. O tomto pobytu nám zaslala několik vzpomínek paní Marie Jirková, rozená Frištenská:

„V Chicagu, při odpočinku v parku, se náhodou František seznámil s jedním americkým Čechem. Slovo dalo slovo a s úžasem zjistili, že jsou rodina. Čtyři bratři jejich otce totiž v letech 1870—1880 odjeli do Ameriky a nebylo o nich zpráv. Nyní již byli ženatí s rodinami, a tak se bratři seznámili s 11 bratranci, žijícími v Chicagu.

Za vydělané peníze v Americe koupil František parní stroj a mlátičku, přestavěl dům na Bučovické ulici na jednopatrový. Pak vypukla světová válka a František musel narukovat, pomohla mu mlátička tím, že ve žnících až do vánoc byl vyreklamován a mlátil lidem obilí. Gustav měl také narukovat, ale byl vojenským lékařem uznán jen za vojína beze zbraně v záloze. Když ke konci války i tyto rezervy byly povolávány na frontu, komise se sympatiemi uznala, že je vadný na nohy a na frontu nemusel.

Několik humorných vzpomínek: František, aby nemusel narukovat, žádal jednoho zápasníka, aby s ním při zápase praštil, až něco „rupne“, aby nemusel na vojnu. Ten tak učinil, Františkovi, kterému obecenstvo fandilo, se nestalo nic, ale v hledišti nastalo ródeo a fandové se hrnuli na pódium. Zápasník, když to zpozoroval, vzal nohy na ramena a zamkl se do maringotky. Fandové nevěděli kde je, ale usoudili, že může být schovaný v maringotce, opřeli se do ní a tlačili ji k řece, že jej i s maringotkou utopí. Naštěstí někdo zvolal: „Tam běží!“ a ukázal na druhou stranu a tak byl zachráněn zápasník i maringotka.

Karel zase jednou zápasil v Ostravě a měl soupeře, který stále uhýbal a soudce mu nadřžoval. Při jednom chvatu, jakoby nechtěl, když se zvedal, místo soupeře uchopil soudce a za velikého veselí publika jej položil na lopatky.

Jednou zápasili v Praze a těšili se, že se ve vlaku na cestě domů vyspí. Na poslední chvíli však k nim přisedly čtyři dámy, které vesele štěbetaly a ne a ne přestat. Proto se na ně Karel obrátil s prosbou: „Dámy, nemohly byste se bavit tišeji? Já totiž s sebou vezu tichého blázna, který, když se rozzuří, tak je nebezpečný.“ Josef Man pochopil, vyvalil oči a zašklebil se. Dámy se pak jedna za druhou vytrácely, až tam zůstali sami a až do Brna spali. (Karel zemřel nejdříve, již v roce 1932, na vysychání míchy, ale ne ze zranění při zápase, ale na zranění po uklouznutí na ledovici.) Josef často vzpomínal na Rusko, zvláště na Kyjev, kde jej jednou potěšilo, že při čekání na nástupišti, které bylo plné lidí, jej oslovil železničář a ptal se: „Vy jste pan Frištenský, který tu včera zápasil?“ Poznal jej mezi tolika lidmi.

Další vzpomínka paní Jirkové: V roce 1921—22 podnikli bratři Gustav a František další turné po USA. Tehdy vyzval Františka tehdejší armádní šampión USA J. S. Leavit s tím, že mu dá 500 dolarů, když jej do 30 minut neporazí. Leavit byl velmi sebevědomý, neboť během 6 let se utkal s 486 prvotřídními „konkurenty“ a nebyl ani jednou poražen. Byl to obr, vážil 350 liber a měl zato, že bude mít lehkou práci. František musel tuto výzvu přijati, nechtěje se dostat do posměchu novinářů a pak by byl v Americe nemožný.

Popularita bratrů Frištenských tehdy rostla prakticky ze dne na den. Byli zvaní na mítinky nejen doma, ale i za hranice naší vlasti. Všude slavili úspěchy.

František, při oslavě 79. narozenin

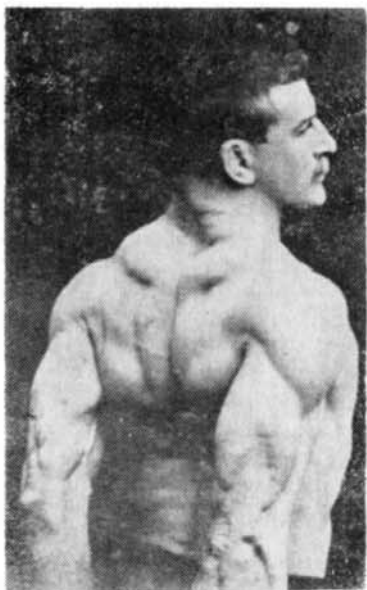
Měl ale dobrou přípravu ze zápasů se světovým mistrem Zbyškem Cyganěvičem z Bostonu. Osvoji si taktiku těžkých mistrů a navíc tvrdě trénoval. V únoru 1922 nastoupil k tomuto těžkému zápasu s předsevzetím nedat se. Zápas se odbyval v New Yorku a byl velkou senzací — a výsledek byl pro Františka

víc než skvělý. Leavitovi se nepodařilo jej do 30 minut porazit. Z peněz vyhraných v tomto zápase, věnoval František Frištenskému 5 000 Kč na menší školství na Těšínsku a 2 000 Kč na tělocvičnu ve Slavkově. Leavit tento neúspěch velmi mrzel a po dvouměsíčním tréninku vyzval Františka k rozhodujícímu zápasu a dal do sázky 1 000 dolarů. O tento zápas byl ještě větší zájem u sportovní veřejnosti a konal se v dubnu 1922. Frištenský v něm vynikal úžasnou rychlostí a obratností i častými protiútoky. Již jeden a půl hodiny zápasili bez přestávk!!! a na Leavitovi byla již znát únava. František přidal na tempo, útočil a jeho vytrvalost slavila toho dne úspěch, který nikdo nečekal: porazil Leavita za 1 hodinu čtyřicet minut, když jej záhlavním chvatem položil na lopatky a vyhrál 1 000 dolarů. V Americe tento zápas vyvolal velkou senzací a noviny přinášely dlouhé zprávy a komentáře. Tolik paní Marie Jirková.

Na obr. účastníci zápasu o Pohár slovanských národů v Lucerně v Praze roku 1931. Gustav Frištenský v druhé řadě druhý zprava

Po válce se stává Praha Mekkou zápasnického sportu. O prvenství soutěží Gustav Frištenský s Josefem Šmejkallem, Frištenský jsou zváni do zahraničí a pojezdili prakticky celou Evropu, kde se zápasy konaly. V Mnichově porazil Gustav Kornatze, ve Vídni Steinbacha, v Praze Gargawieka. Evropská města se předháněla v pořádání mistrovství v zápase, ale až v roce 1929 pořádala toto mistrovství Praha. Gustav tam slavil triumf, neboť zvítězil v 18 zápasech a ani jediný neprohrál — a to měl již 50 let! Za dva roky získal pak stříbr-

Co na to, říkáte, kulturisté?

nou medaili na mistrovství slovan-
ských zemí. Celou dobu předmnichov-
ské republiky strávil na cestách při
hostování doma i v zahraničí. Byl
hrdý na své češství a v zahraničí
nastupoval vždy s čs. trikolórou přes
prsa.

Za okupace byl na základě udání
zatčen a obviněn z velezrady. 4 mě-
síce byl vězněn v Praze, pak v Olo-
mouci a nakonec ve Vratislavi.

Po válce v roce 1946 to zkouší v
cirkuse Sarasan, ale když s ním ředi-
tel rozvažuje smlouvu, zřizuje si vlast-

ní stan, v němž účinkuje a zápasí
„Skupina mistra Frištenského“. Přes-
to, že nebyli již žádní mladíci byl
zájem o jejich produkce veliký. Se
sjednocením sportu se rychle rozví-
jely i jiné sporty, jejich popularita
však neklesala. Stali se legendou to-
hoto sportu, zvláště, když šlo o je-
dinečný jev ve světovém sportu. Jsou
známy sportovní dua či tria, ale aby
bratři tvořili úspěšné kvarteto a to
po celou jednu generaci, to tu snad
ještě nebylo.

Gustav Frištenský zápasil více než
40 let a dobyl více než 10 000 vítěz-
ství. Vždy a všude se hlásil hrdě k
příslušnosti k českému národu a pod-
poroval akce, které češství propago-
valy a podporovaly.

Zanechal této činnosti ve věku 69
let. Více než obdivuhodná byla jeho
životní síla, vytrvalost a houževna-
tost. Žádný z bratrů Frištenských ne-
kouřil, nepil, střídě jedl. Mnozí
mladí starci po přečtení těchto řá-
dek budou závidět, ale příklad uká-
zuje, co zmůže pevná vůle, optimis-
mus a životospráva.

Zbývá snad ještě dodat, že Gustav
Frištenský hrál i ve filmu Pražský
kat a Kovář Drastil, dobyl vítězství
ve vzpírání i jako diskobolos, stál
modelem sochařům, malířům a dal-
ším umělcům. Jen posuďte jeho roz-
měry: Výška 180 cm, váha 95 kg,
kolem krku 47 cm, přes prsa 118 cm,
v pase 86 cm, stehno 64 cm, lýtko
44 cm, ruka (biceps) 44,5 cm. Za
takovými rozměry se nemusí stydět
žádný kulturista.

Za záslužnou celoživotní činnost v
roce 1955, na návrh státního výboru
pro tělovýchovu, byl mu udělen čes-
tý titul Zasloužilý mistr sportu. Ješ-
tě v roce 1966 se umístil v anketě
o nejlepšího sportovce na 7. místě
(za takovými sportovními esy, jako
byl Zátoupek, Čáslavská, Masopust a
další). Nebyl tedy zapomenut, neboť
jeho vystoupení zhlédlo na dvacet
pět miliónů diváků. Přispěl k obro-
zení antického zápasnického sportu
jako snad žádný jiný ze slavných
světových zápasníků.

Proto i Slavkov může být oprávně-
ně hrdý na kvarteto bratří Frištens-
kých.

Vzpomínky Ludvíka Loučanského z Hrušek

Zápasnický oddíl Helas začal pů-
sobit ve Slavkově na začátku naše-
ho století. Byl to sport velmi popu-
lární, více než box a jiné sporty. Náš
oddíl měl stanoviště v bývalém hos-
tinci u Diváckých, později u Friš-
enských na Bučovské ulici. Tam měli
na dvoře dřevěnou boudu (po vyho-
ření zděnou), ve které skladovali čin-
ky, žíněny a jiné zápasnické nářadí
a kde také trénovali a zápasili. Od-
díl měl dost aktivních členů, hlavně:
Gustav, František, Karel a Josef Friš-
tenští, Josef Man, Karel Zaoral, Ka-
rel Trněný, Karel Emerich, Konrád
Vykouřil, Majárek a řezník Kraml,
všichni ze Slavkova. Dále v oddíle
působil Slovák Gejza, Herkules Motl
z Ostravy a dokonce i černoch Ab-
dul Ahmed.

Aby mohli jezdit se zápasnickými
produkci po vlasti české, pořídili
si přenosnou arénu, již nazvali „Do-
stálova aréna“. Zápasili nejen v Če-
chách a na Moravě, ale často byli
zváni k produkcím i za hranicemi.
Byli velmi poulární, o čemž svědčily
velké návštěvy na jejich produkcích.

Slavkováci byli na jejich produkce
i slávu velmi pyšní, a proto, když
někde hostovali, kde Slavkováci pra-
covali, tak zápasy nevynechali a dě-
lali zvukovou kulisu.

Ludvík Loučanský mluvil s nejpo-
pulárnějším z nich — Gustavem Friš-
enským — naposled v roce 1951 v
Gottwaldově, když tam hostovali a
Slavkováci, kteří tam pracovali, jim
přišli fandit.

Slavkovští zápasníci zle-
va do prava: Vrabc, Se-
nal, Häring, Rotrekl, Beč-
vář, dole Kraml, Jirka,
Vrabc, Švanda.

Popularita zápasů mezi brněnskými studenty v roce 1927

... Tehdy brněnská mládež žila mě-
rou nebývalou řecko-římskými zápa-
sy. Jakmile se objevil na nárožích
plakát s Gustou Frištenským, hned
to mezi studenty začalo vřít. A hned
tu byly sázky: Kdo to vyhraje?

V přestávkách se třída měnila v zá-
pasnický ring. To vše se konalo za
obrovského řevu, že zápasníci pře-
slechli zvonění a ti neaktivnější do-
stali od třídního kouli do notýsku.
Před zápasem bylo učení odsunuto
na vedlejší kolej.

Ve všední den, ale zvláště v nedě-
li odpoledne jsme vklouzli do nabi-
tého Besedňáku a hořeli touhou spat-
řit Gustava, který poráží jednoho pro-
tivníka za druhým. Nedali bychom
mu ublížit! Mohl se tak nějaký čer-
noch odvážit před našimi zraky po-
ložit Gustava na lopatky! Stáli jsme
na židlích, povzbuzovali a střežili kaž-
dý nedovolený hmat, hrubší útok. To
jsme spustili obrovský ryk, dupot a
volání hanby protivníkovi a neschop-
nému soudci. Drželi jsme Gustavovi
palce a ten nás nezklamal. Vítězil. Po
zápase jsme zápasili všude, doma i
na chodnících, všichni, od obecné
školy přes učně, až po studenty. Zve-
dali jsme pilně židle, stoly, skříně,
kbelíky s uhlím — všechno nač jsme
přišli, abychom dostihli Gustu Friš-
enského.

Výpis z Brněnské
svobody 25. 1. 1927

VYZNAMENÁNÍ PATŘÍ VŠEM AKTIVNÍM ČLENŮM

Zdeněk Ůjezdský obdržel za přípravu spartakiády 1985 a další prospěšnou činnost ve prospěch rozvoje tělovýchovy státní vyznamenání Za zásluhy o výstavbu.

Toto vyznamenání jej velice těší a zavazuje k další práci na rozvoji tělovýchovy ve Slavkově. Zároveň děkuje všem, kteří mu při této příležitosti blahopřáli a ujišťuje je, že bude i nadále aktivně pracovat tak, aby slavkovská tělovýchova dosahovala dobrých výsledků. Jen jedno připomíná: „Dokud budeme všichni pracovat s chutí a elánem, který nás doposud doprovázel, pak jistě naše tělovýchova dosáhne nových úspěchů i nových ocenění.“

„Své ocenění pokládám za ocenění celé naší vzorné TJ Slavoj Slavkov, všech spolupracovníků, všech členů. Bez nich bych nikdy nedokázal to, za co jsem byl vyznamenán.“

Děkujeme všem členům vzorné TJ Slavoj Slavkov za záslužnou tělovýchovnou činnost, hlavně přípravu spartakiády, příznivcům za aktivní podporu a přejeeme všem dobrý start do nového roku 1986.

Výbor vzorné TJ Slavoj Slavkov.

10 LET ODDÍLU KULTURISTIKY

Nejdříve několik slov o tom, co je to kulturistika:

kulturistika je tělovýchovné odvětví, které je zaměřené na rozvoj všech svalových skupin, na rozvoj síly, zvyšování celkové kondice, zlepšování postavy, upevňování zdraví a na rozvíjení morálních a volních vlastností.

S těmito cíli, před 10 lety v roce 1975 začal pracovat v naší tělovýchovné jednotě oddíl kulturistiky.

U zrodu stál Ladislav Urbánek a Vlastimil Durák, kteří dali základ mužskému oddělení. První posilovna mužů byla vybudována ve sklepních prostorách ubytovny na stadioně. Byla sice prostorově malá, ale pro začátek stačila.

V tomtéž roce zahájilo činnost i oddělení kondiční kulturistiky žen, s trojicí cvičitelék Marií Kostíkovou (tehdy Tesáčkovou), Zdenkou Zahradníkovou a Ilonou Zykovou. O rok později začalo pracovat i jeho výběrové oddělení, které se zaměřilo na nácvik pódiových skladeb kondiční kulturistiky a též skladeb diskových. Kulturistické „pódiovky“, které v délce jejich trvání 7 minut dávají nahlédnout do cvičební hodiny, získaly cenné úspěchy oddílu, neboť jejich předvedením získaly cvičenky slavkovské kulturistiky na soutěžích v pódiových skladebách již dvakrát titul přebornic ČSSR. Poprvé to bylo v roce 1977 na celostátní soutěži v našem městě, kde předvedly skladbu s názvem „Recept na mládí“ a v roce 1984 v Ostravě skladbou „Srdce v rytmu kondičky“. To byly dosud úspěchy největší. Z dalších umístění: v roce 1978 v Ružomberoku 4. místo, 1979 v Ostravě 4. místo, 1981 v Hradci Králové 2. místo, v roce 1982 v Přerově 6. místo a v roce 1983 v Brně 3. místo. Pódiové skladby, jejímiž autorkami jsou členky oddílu Gabriela Ůjezdská a Marie Kostíková, se mění každou soutěžní sezónu a proto již dnes byla koncipována a je nacvičována další soutěžní skladba.

Ostatní skladby obou autorek, diskového charakteru mohou diváci vidět na různých sportovně společen-

ských akcích, na sportovních plesech ve Slavkově, ale též i v okolních místech, a v poslední době v pořadu „Slavkováci baví Slavkov“.

V letech ČSS 1980 a 1985 se cvičenky oddílu kondiční kulturistiky zapojily bez váhání a s plným zaujetím do nácvičky skladeb pro dorostenky a ženy.

Z celostátní soutěže v Brně — „jen“ 3. místo. Na snímku vpředu Lovasová, Kostíková, Ůjezdská, Pavěsková, druhá řada Mašová, Kratochvílová, Jeliňková a Vacková

Také členové mužského oddělení nebyli zcela bez úspěchů. Nejvíce se o ně zasloužil Vlastimil Durák, který v okresních přeborech v roce 1977 získal 1. místo, v roce 1978 2. místo, v roce 1979 opět 1. místo a v roce 1980 3. místo i v přeboru kraje. Zúčastnil se pak v tomto roce kulturistické soutěže mužů „Pohár 7. listopadu“ v Ostravě a obsadil zde pěkné 3. místo.

Další reprezentant oddílu, a jeho první předseda, Ladislav Urbánek, vybojoval v roce 1980 3. místo v přeboru okresu a 6. místo v krajské soutěži.

Dorostenci získali v roce 1978 v krajské soutěži pod názvem „Hledáme nejsilnějšího učně“ 4. místo v družstvech.

Protože sklepní prostory na stadioně, pro jejich malé rozměry a v neposlední řadě i pro stálou vlhkost a nemožnost vytápění v zimních měsících, nemohly nadále vyhovovat, byly díky pochopení MěstNV získány prostory v objektu, určeném k budoucí asanaci na ulici Rudé armády. Prostory byly vhodně upraveny, bylo zabudováno posilovací zařízení a muž-

ská složka může nadále vyvíjet svou činnost.

Z důvodu změny zaměstnání odchází přechodně z oddílu jeho předseda Ladislav Urbánek a bohužel i Vlastimil Durák. Tato skutečnost práci mužského oddělení citelně oslabil. Funkce předsedy se ujímá Pavel Břeň.

Protože ani v nových místnostech nebylo možno zajišťovat z úsporných důvodů dostatečné vytápění, byla příprava na soutěže, jejichž termíny jsou stanovovány vždy na brzké předjarní období, značně omezena. Přesto v roce 1982 a 1983 obsadili dorostenci Ivo Kněsl 3. místo a Zdeněk Klement 4. místo v okresním přeboru.

V současné době doznává situace v mužském oddělení znovu podstatného zlepšení. Vlastik Durák se po svém návratu z pracovního nasazení mimo ČSSR ujímá spolu s Rudou Hoškem instrukčního vedení mužského a dorosteneckého kádru, jehož zárukami pro svědomitou tréninkovou práci jsou Miroslav Frank a Radek Čučka.

Ženy pokračují v tradičně dobré práci v tělocvičně ZŠ na Tyršově ulici. Cvičí vždy v úterý a pátek od 19.30 hodin a 20.30 hodin. Vede je Marie Kostíková, Marie Koukalová a Marie Pavézková, která je po odchodu Pavla Břene na vojnu předsedkyní oddílu. Výběrové oddělení trénuje od 21.30 hodin pod vedením G. Újezdské a M. Kostíkové a připravuje nové soutěžní „pódiovky“.

ZE SLAVKOVSKÉ KOPANÉ

Organizovaná kopaná se hraje v našem městě téměř 65 let. Stále zůstává nejpopulárnější hrou, která se těší největšímu zájmu. V současné době má oddíl kopané Vzorné TJ Slavovo Slavkov 6 družstev, v nichž se aktivně vyžívá více než sto sportovců.

I když v popředí zájmu jsou všude výkony a výsledky I. mužstva, věnujeme se hodně i dětem. Starší a mladší žáci si vedou velmi úspěšně v okresním přeboru a budou bojovat o postup do krajské soutěže. Méně se již ví o činnosti našich nejmladších hráčů kopané. Jsou to chlapi osmi až desetiletí, hrající v družstvu tzv. přípravky. Nehrají ještě v organizované soutěži, zúčastňují se různých

turnajů a hrají přátelská utkání. Jejich nadšení, chuť do hry svědčí o radosti, kterou jim kopaná poskytuje. Od mládí se učí ovládat a zdokonalovat fotbalovou hru. Rozvíjejí zde i další vlastnosti — vytrvalost, rychlost, obratnost, zvyšují celkovou tělesnou zdatnost. Tyto vlastnosti s nimi půjdou do dalšího života.

Trenéři nejmladších žáků Jiří Šebeček, Rudolf Martínek a Antonín Pavéska se obracejí na vás, vážení rodiče:

„Umožněte svým dětem účast v oddíle kopané, aby mohly vhodně, zajímavě a účelně trávit svůj volný čas.“

SEZÓNY ODDÍLU KOPANÉ BILANCOVÁNÍ PODZIMNÍ

V podzimní části sezóny 1985/86 startovalo v soutěžích celkem 5 družstev. A to v okresním přeboru st. a ml. žáci, kteří shodně skončili na 3. místě, dorostenci svoji skupinu okresního přeboru vyhráli, mužstvo „B“ dospělých skončilo ve III. třídě na 4. místě. „A“ mužstvo dospělých, které postoupilo z okresního přeboru do I. třídy obsadilo 8. příčku tabulky podzimní části, když poslední zápas s Ivančicemi se bude hrát na našem hřišti až na jaře. Celkem získalo I. mužstvo 11 bodů z toho 6 bodů na hřištích soupeřů v Rečkovcích 0:1, v Šaraticích 0:3, v Měnině 1:3. Škoda však zbytečně ztracených bodů doma s Rajhradem 2:3, v Rousínově 0:1, s Líšní doma 1:1 a v posledním zápase s Ořechovem na jeho půdě 0:2. Ve všech těchto zápasech se projevila stará bolest naší kopané — proměňování brankových šancí. Naše mužstvo mělo v těchto zápasech územní převahu, ale bez úspěšného střeleckého zakončení.

Všechna družstva se již přestěhovala do tělocvičen a brzy zahájí intenzivní zimní přípravu, která by měla být kvalitní, protože jaro se zeptá, co jsi dělal v zimě.

Oddíl kopané si vede dobře i po stránce budovatelské a politicko-výchovné. Plní všechny úkoly, které vyplývají z úkolů VzTJ pro tento oddíl. Vlastní titul „Vzorný oddíl I. stupně“ a od příštího roku přejde k soutěži o bronzovou plaketu.

Je třeba také jmenovat ty, kteří se o zmíněná družstva starají. Přípravku vede s. Šebeček, o žáky pečují s. Krejčík a Píček, dorostence trénuje s. Leitner, B mužstvo vede s. Haška, trenérem „A“ mužstva je František Raušer, technickým vedoucím je Stanislav Ryšánek. Práci celého oddílu řídí výbor oddílu kopané v čele s předsedou Aloisem Štěrbou. Všichni hráči zmíněných družstev se jistě vynasnaží, aby jejich výsledky v jarní části soutěže byly co nejlepší a funkcionáři a trenéři jim vytvoří ty nejlepší podmínky. Vždyť dobrá tradice slavkovské kopané i samotní příznivci si to plně zaslouží.

RA

5. MÍSTO ÚSPĚCHEM

Pěkného úspěchu dosáhli žáci oddílu lehké atletiky, kteří se ve finále krajského přeboru umístili na pěkném 5. místě, přičemž první tři místa patřila sportovním školám. V letošním roce si velmi dobře vedl Radomil Krčmář, který byl nominován na mistrovství ČSSR v Ostravě a zde získal bronzovou medaili v běhu na 300 m časem 3,37 sec. Dalším jeho úspěchem je titul přeborníka kraje v hale (300 m za 39,3 sec.).

Úspěšnými závodníky jsou i Jan Růžička první v běhu na 800 m za 2:25,8 min. a Jan Soustružník, který obsadil 2. místo v běhu na 80 m překážek časem 15,6 sec. Je třeba také vyzvednout výkon Marty Ho-

láskové 24,82 m v hodu oštěpem, což znamená krajský přebornický titul v hale. Na těchto velmi dobrých výsledcích má nemalou zásluhu trenér družstva Petr Navrátil.

RA

ÚSPĚŠNÝ POLOČAS SLAVKOVSKÉ ODBÍJENÉ

V minulém čísle našeho zpravodaje byla uveřejněna úvaha dr. Zuky předsedy oddílu odbíjené o možnostech jednotlivých družstev a jejich umístění. Po polovině soutěže můžeme konstatovat v tomto čísle, že výsledky mužských složek jsou velmi dobré. Dorostenci skončili v I. třídě krajského přeboru na 2. místě, žáci vyhráli svoji skupinu ve II. třídě a muži z 10 účastníků skončili o dva body druzí za RH Holešov v I. třídě krajského přeboru. Celkem 12× zvítězili a 6× byli poraženi. Těchto 6 porážek neovlivnila špatná hra, ale nekompletnost mužstva. Pro onemocnění nehráli Slezáček, Kupčik a Kučera, a to bylo citelně oslabení. Podle slov trenéra Svatopluka Waltra při dobré zimní přípravě a stabilizovaném kádru v jarní sezóně je v silách tohoto družstva zlikvidovat dvoubojový náskok RH Holešov a pokusit se o probojování z kvalifikace do II. národní ligy, což je dávným snem nejen hráčů, ale i příznivců slavkovské odbíjené.

RA

Pódiová skladba s „rotanami“. Na snímku Kostíková, Kachlíková, Újezdská, Tupá, Rozstivalová, Lovasová, Dernerová, Čompová a Pavézková.

NEBÝVALI JSME LEPŠÍ

(Z vyprávění dědečka vnukovi)

Víš, chlapče, bývali jsme za našich mladých let veselí chasníci, pro legraci jsme neměli nikdy daleko, ale neničili jsme, jak to vidíme dnes.

Tak třeba: některému strýcovi, který se na nás mračil, jsme v noci rozebrali vůz a zase mu jej složili v plné parádě za komínem! Tos měl vidět, jak ráno láteřil!

Jako chasníci jsme v zimě povozničili. Třeba vozili materiál na opravu kostela. Lešení se táhlo již od radnice mírně vzhůru, aby přísun materiálu byl možný až na místo. Hrabě (Albrecht z české větve Kouniců) a vůbec zámecké panstvo tomuto ruchu rádi přihlíželi a někdy házeli dolů lidem groše a měli radost, jak se o ně doslova prali.

I v zámku měli rádi švandu, zvláště někteří z hraběcí družiny. Například si vyzvedli z palírny pár sekáčů a přikázali jim, aby chodili po náměstí a mávali kosami, jako by seklí obilí.

Ve Slavkově byla zastávka formanů na cestě z Brna. V zájezdním hostinci — třeba u Rohlenky (dnes již zaniklé), se stavili na posilnění, napojení a nakrmení koní. Panští sloužící jim často opili koně. Když formani chtěli v cestě pokračovat, tak nemohli, protože koně měli kocovinu a museli počkat, až kocovina koně přejde.

Dědeček byl starostou v Nížkovcích a jednou na zasedání pozval formana, který se vrátil z cest, aby jim vyprávěl o světě — tentokrát to byl Felix Moudrý. Přišel se zvláštní novinou: staví se železná dráha. Budou jezdit řady vozů jako formanů cuk — bez koní! To bylo divné! Všichni měli z novoty starosti a někteří to pokládali za příznak konce světa — neboť to již Sybilla prorokovala!

Miroslav Auda

(Autor je slavkovský rodák, profesor v. v., dlouholetý obětavý funkcionář ČSČK, významný fyzik a matematik, který se dožil loni v prosinci 70 let).

Výzva redakce!

Náš Zpravodaj chce informovat o všem, čím naše město žije, žije a bude žít. K tomu potřebujeme podněty, náměty, kritiku i pochvaly, informační zprávy, upozornění atd. Redakční rada se tedy obrací na všechny občany se žádostí o spolupráci na základě hesla: Více hlav více ví. Nepodceňujte žádnou zprávu či upozornění ať z občanského života, z práce masových či zájmových organizací, závodů, dílen, institucí, obchodů, dopravy, škol apod.

Zvláště se obracíme na mladé lidi, neboť pro ně — jak časem sami poznají — je dopisovatelská činnost velmi účinnou přípravou na život, na další studia i praxi. Dopisovatelská a žurnalistická činnost učí posuzovat jevy z širšího objektivního hlediska, racionálně rozvíjí logiku, paměť i společenský přístup k událostem a jevům, nutí přemýšlet co je dobré či špatné a také učí k zásadovým postojům v životě, rozvíjí politické přístupy. A to je v životě nenahraditelné.

Nakonec: chceme zvyšovat hrdost nad příslušností k našemu domovu, a proto každý, kdo může přispět svým námětem nebo vzpomínkou na události či významné osobnosti ve městě, jistě nám v tomto snažení pomůže. Předem všem za spolupráci redakční rada děkuje.

Prosíme dopisovatele, aby psali ve svých příspěvcích plná jména (tzv. jméno a příjmení).

Slavkovská kronika

NAŠI jubilanti

RÍJEN:

70 let

Františka Matuchová, Slovanská
Božena Šemorová, Sušilova
Anna Žáková, Kolářkovo nám.
Jan Zvonek, Smetanova
Vlasta Blažková, Gottwaldova

75 let

Božena Kučerová, Malčevského

80 let

Antonie Velčovská, Sušilova
František Habala, Bučovická
Františka Rutová, Husova
František Gajdoš, Zlatá hora

85 let

Zdeňka Zapletalová, Brněnská
Anežka Gargošová, Bezručova

90 let

František Dubina, Husova

96 let

Josef Pokorný, Jiráskova

LISTOPAD:

70 let

Františka Fryčová, Havlíčkova
Žofie Kánská, Brněnská
Milada Ohnutková, Smetanova
Karel Cidlík, Palackého nám.
Marie Leitnerová, Husova
Alžběta Rotreklová, Jiráskova

75 let

František Andrla, Zlatá hora
Miroslav Partyka, Vážany

80 let

Františka Fuksová, Vážany

85 let

Marie Roučková, Rudé armády
Konrád Janoušek, Zlatá hora
Karel Lábr 86 let, Vážany
Josefa Švandová 81 let, Vážany

Jubilantům přejeme ještě mnoho let ve zdraví a dobré, optimistické náladě!

SNATKY

RÍJEN:

- Jiří Kaláb, Brno
Jarmila Hrazdilková, Slavkov
- Radomír Kučera, Slavkov
Olga Šimoníková, Slavkov
- Milan Moric, Slavkov
Eva Šedá, Slavkov
- Vítězslav Otoupalík, Letonice
Irena Hrabovská, Velešovice
- Dušan Goczal, Brno
Jitka Fronková, Násedlovice
- Josef Petřek, Vsetín
Milada Večeřová, Kobeřice
- Luboš Bajer, Slavkov
Renáta Holásková, Slavkov
- René Hošek, Slavkov
Lenka Kučerová, Bučovice
- Josef Sedláček, Němčany
Miroslava Florianová, Křižanovice
- Viliam Pavlisko, Slavkov
Dáša Venhudová, Slavkov
- Josef Smetana, Vážany
Renáta Drbalová, Slavkov
- Miroslav Pelikán, Slavkov
Eva Slaninová, Slavkov

LISTOPAD:

- Luděk Boleslav, Prace
Stanislava Audyová, Vážany
- ing. Jaroslav Rezáč, Brno
Ivana Pruchová, Vážany
- Petr Oslík, Kobeřice
Alena Pitronová, Kobeřice
- Miroslav Olejník, Slavkov
Jarmila Hladká, Slavkov
- Rudolf Karalo, Slavkov
Mariana Pištolová, Bučovice
- Milan Kupčík, Slavkov
Alena Řičánková, Slavkov
- ing. Jiří Puttner, Brno
ing. Jitka Dvořáková, Šlapanice
- ing. Jan Váňa, Brno
Marie Zvonařová, Slavkov

Novomanželům přejeme štěstí!

Stříbrnou svatbu oslavili:
v září

Jaromír a Libuše Kyjovští, Förstrova

v říjnu

Otakar a Věra Zapletalovi, Husova
Josef a Alena Vránovi, Husova

Zlatou svatbu oslavili:

JUDr. Václav a Anna Kratochvílovi,
Nerudova

**Všem těm, kteří jsou vzorem manžel-
ského soužití, přejeme, aby zbývající
léta prožili v pohodě a zdraví a hlav-
ně v úctě a vážnosti.**

**vítáme
do života**

24. 6. Karolína Coufalíková, Zlatá hora
6. 9. Simona Krylová, Zlatá hora
10. 9. Denisa Eremiášová, Rudé armády
15. 9. Miroslav Kousek, Za branou
16. 9. Petr Šmerda, Lomená
17. 9. Miroslav Spáčil, Tyršova
21. 9. Lubomír Remiáš, Čs. červeného kříže
21. 9. Jan Přibyslavský, Zlatá hora
2. 10. Erika Schneiderová, Polní
11. 10. Pavlína Klíčová, Tyršova
12. 10. Martin Slezák, Zlatá hora
13. 10. Tereza Medlová, Československé armády
16. 10. Vendula Kalvosteroová, Polní
22. 10. Ondřej Lokos, Palackého
24. 10. Lenka Kvasnicová, Bučovická
26. 10. Alena Mičůchová, Československé armády
28. 10. Martin Ondra, Slovanská
1. 11. Michaela Vaňková, U Synagogy
9. 11. Petr Melichárek, Československé armády

**Přejeme novým spoluobčankům, aby
vyrůstali v lásce a pochopení pro
radost rodičů!**

ODEŠLI NAVŽDY

27. 9. Vladislav Stávek, Foerstrova
3. 10. Jozef Tirala, Československé armády
5. 10. Žofie Novotná, Vážany
16. 10. Bohumír Čehovský, Československé armády
17. 10. Marie Bajgarová, Kaunicova
17. 10. Anna Hájková, Slovanská
17. 10. Josef Láníček, Úzká
18. 10. Jan Poláček, Brněnská
22. 10. Václav Flessner, Československé armády
29. 10. Oldřich Kazda, B. Němcové
1. 11. Štefan Ostrožlík, Nádražní
2. 11. František Maruška, Gottwaldova
3. 11. Matylda Brázdilová, Polní

**Na zemřelé zachováme trvalou paměť
a úctu!**

UKLÁDÁNÍ UREN V BYTECH ZAKÁZÁNO

Setkáváme se s dotazy, zda je možno ukládat urnu se zpopelněnými pozůstatky v bytech. Pravda, kdysi to možné bylo. Byly prováděny kontroly a jejich výsledky vedly k opatření, které ruší povolení k ukládání uren v bytech. Zpopelněné ostatky se ukládají na místech k tomu určených [zpravidla na vsypové nebo rozptylové loučce]. Upouští se od ukládání uren do schránek v kolumbářířích i v urnových hájích s malými pomníčky. Vyžadují-li to okolnosti, je možno doporučit uložení pod epitafní desku.

Společnost přátel žehu i v této záležitosti pomáhá: Za jednorázový poplatek 150 Kčs si člen SPŽ z titulu členství může zabezpečit uložení zpopelněných ostatků vsypem nebo rozptylem, které provede Společnost přátel žehu.

Dotazy zodpoví: Ludmila Kropáčková, Polní 963, 684 01 Slavkov.

Slavkovský zpravodaj vydává MěV KSC a MěNV ve Slavkově u Brna. Pov. ONV Vyškov pod č. o 371200385. Tiskne Tisk, knižní výroba, n. p., Brno, závod 5, provoz 53, Vyškov — 7034-85. Uzávěrka tohoto čísla 20. 11., uzávěrka příštího čísla 19. 1. 1986. Příspěvky zasílejte na MKS 684 01 Slavkov.